

GORENJSKI GLAS

GLASILO
SOCIALISTIČNE
ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA ZA
GORENJSKO

Pionirji kovinarstva
naročajo

Sledite po poti, ki so jo začrtali vaši
odjetje. Odprta je in dovolj široka za
vse. Po njej nas vodita razum in delo.

2. stran

Dobri direktorji

Bili so časi, ko o direktorjih nismo pisali, nekako potisnjeni so bili ob stran. Gospodarska kriza je marsikaj spremenila, tudi direktorjem je dala večjo veljavo.

4. stran

Praznina bi bila pri basih, če bi odnehal

Devetinpetdeseto leto teče, odkar je začel igrati pri kranjski godbi. Na cvetno nedeljo leta 1928 je bilo, ko ni imel še niti štirinajst let.

5. stran

Sedaj sem smučar,
potlej pa . . .

Treniraj, kot da si zdrav, so dejali Gre-gi Benediku zdravniki. Potlej pa bomo videli, ali bo poškoda odnehal ali boš moral pod nož.

8. stran

Razvoj ne čaka zamudnikov

Nespačljivo in škodljivo je v teh časih verjeti in pričakovati, da prihaja razvoj sam po sebi in da bo vsespolni napredek počkal zamudnike. Enako nespačljivo je ponavljanje preživelih razvojnih vzorcev in vztrajanje na obstoječi proizvodni strukturi, brez želja, pretolči se na višjo in zahtevnejšo razvojno raven in organizirati sodobno in učinkovitejšo družbo. Žejni smo smelih zamisli in praktičnih korakov v prihodnost, vendar ne kratkovidnih in kratkega trajanja brez učinkov, temveč korakov, ki bodo vsebovali razumevanje razvojnih zakonitosti. Otresti se bomo morali vnaprejšnjega prepričanja, da je delavec samo tisti za strojem, v modrem kombinezonu, sodelavec v beli halji pa je manj vreden, manj koristen, skratka človek, ki le troši za strojem ustvarjeni dohodek. Takšno pojmovanje in ločevanje je eden najhujših napadov na naš razvoj in s tem na našo prihodnost, katere cilj je delavski razred, sposoben samostojno uporabljati znanje za skupno prihodnost. Odveč je pogosto izražena bojazen, da s poudarjanjem pomena znanja in tehnike gradimo tehnokratsko družbo. Bolj kot družbe takšne sorte se je treba batiti korenin tega razmišljanja. Zaostajamo za razvitim svetom in zato smo se prisiljeni veliko hitreje razvijati, da ga bomo dohiteli ali se mu vsaj približali. Način pa je samo takšen, kakršnega nam narekuje čas.

Sedanje razmere nas dobesedno silijo, da krenemo po takšni poti. Ni nam je treba iskati, saj je zapisana v ustavi, zakonu o združenem delu in še množici drugih dokumentov.

Pod vplivom sedanjih težav pozabljamo na bistvene stalnice te poti: to so samoupravljanje delavca in njegova glavna beseda pri ustvarjanju in delitvi rezultatov dela, to je odločitev delavca, vsestransko in objektivno seznanjenega s položajem in možnimi najboljšimi rešitvami, kam najgospodarne obrnil denar, to je uveljavljanje tržnih in blagovnih zakonitosti ter odgovornost kolektivov za dobro poslovanje, in to je, končno, nagrajevanje po rezultatih dela kot posledice dela in znanja. Samo na tak način lahko povečamo povpraševanje po znanju in samo po tej poti bomo sposobni ločiti dobro od slabega, pridnega in ustvarjalnega delavca od lenuha in koristi željnega sotnika.

Na nedavnem desetem kongresu Zveze komunistov Slovenije je eden od govornikov dejal: »Izobraževanje in sploh usposabljanje za delo naj se osredotoči na tista znanja, ki so osnova za večje zmožnosti prilaganja razmeram proizvodnje v naslednjem tisočletju. Nič drugega kot sprejeti je treba zahtevo mlade generacije, da je temeljna naloga šole, človeku pomagati pri doseganju njegovega, njemu lastnega ustvarjalnega maksima.«

In to tisočletje se za nas že začenja, breme te dobe pa bo slonelo na mladih.

Samo s spremenjenim odnosom do naše sedanjosti in prihodnosti lahko vrnemo sijaj tolkokrat zapisanemu in izgovorjenemu geslu: delu čast in oblast!

J. Košnjek

Naročnikom in bralcem Gorenjskega glasa, našim sodelavcem in vsem Gorenjcem čestitamo za 1. maj, praznik dela. Želimo vam prijetno praznovanje.

ČASOPISNO PODJETJE GLAS KRANJ



KOMPAS
KRANJ

tel.:
28-472
28-473



VAŠ TURISTIČNI SERVIS

30 let na Železnici

Vsak dan tristo vagonov

15. aprila, za praznik železničarjev Slovenije in Istre, je bil med 325 dobitniki zlate značke za 30-letno neprekiniteno delo na železnici. »Rad imam to delo in tudi drugi ga cenijo. Morda včasih premalo. Se vedno pa mislim, da je bila ukinitev proge v Zgornjesavski dolini pred desetimi leti napačna poteza...«

Hitro in precej raztrgano je tekel njen pogovor na železniški postaji Jesenice pred dnevi. Delavnik se mu je iztekal in že čez nekaj minut po tem je imel avtobus proti Podkoren, kjer ima danes družino in kjer se je tudi rodil 17. aprila pred 52 leti.

»Izučil sem se za krojača. Ko pa sem prišel od vojakov, ni bilo lahko dobiti delo za moj poklic. Koniekacija je takrat že naredila svoje. Tako sem šel 1956. leta k železnici. Bil sem najprej vlakovni odprennik na Jesenicah. Potem sem naredil izpit za prometnega transportnega odprennika in se 15. septembra 1965 zaposlil na železniški postaji v Kranjski gori. Vendar sem bil tam samo do marca 1966, ko je bila proga ukinjena. Vsem, ki smo takrat delali v tem delu Gorenjske pri železnici, nam je bilo težko. Še vedno mislim, da je bila takratna ukinitev proge pred desetimi leti napačna poteza.«

Vendar je Lojze že vzljubil delo pri železnicah in zato je takrat ni zapustil. Prišel je na Jesenice in naredil izpit za vlakovodjo. Tako je postal popisni vlakovodja. Na tem delovnem mestu je dočakal tudi 30-letnico in zlati znak.

»Delo popisnega vlakovodja je zanimivo, odgovorno in tudi naporno. Treba je popisati vsak vagon tovornega in včasih tudi osebnega hrtega vlaka. Gre za neke vrste osebno izkaznico, v katero je treba vnesti 12 podatkov. Povprečno se zvrsti vsak dan 8 do 9 vlakov z okrog 34 vagoni. Skupaj torej okrog 300 vagonov. Tretja jih je tudi pravilno razporediti,



izračunati težo in zavrtu težo vlaka in še posebej paziti, če je kakšen vagon naložen z vnetljivimi snovmi. Teža posameznega vlaka je največkrat več sto ton, nosilnost vagonov pa se giblje od 8 do 40 ton. Moja naloga je, da točno izračunam posamezne obremenitve in upoštevam zahteve glede varnosti. Takole okrog 10 kilometrov in več prehodim, kar da sem v službi.«

Njegovo delo je odgovorno in tudi dokaj cenjeno. Morda pa včasih vendarle premalo. Če ne bi bil (stacioniran) na postaji, bi imel skrajšano delovno dobo do pokojnine. Vendar upa, da bo najmanj tri leta, ko bo izpolnil pogoje, še zdržal. Za naprej pa ga ne skrbi, saj je doma v Podkorenu nekaj zemlje, kjer že zdaj z družino preživi prosti čas. Zlati znak pa mu pomeni delovni uspeh in hkrati potruje zadovoljstvo v poklicu!

A. Žalar

Zlati znaki Zveze sindikatov Slovenije

Ob prazniku dela Zveza sindikatov Slovenije svojim najzaslužnejšim članom podeljuje zlate znake. Letos jih bo prejelo 30 posameznikov, dodelili pa so jih tudi petim osnovnim organizacijam in sindikalnim konferencam. Stiri priznanja pojdejo tudi na Gorenjsko, in sicer vse v Kranju. Za večletno izjemno in učinkovito delovanje ga bo prejela osnovna sindikalna organizacija v Bolnišnici za ginekologijo in porodništvo v Kranju, za napredno in uspešno družbenopolitično delo v sindikatih pa Anton Jereb iz KŽK, Angelca Rozman iz Merkurja in Slavko Virant iz Save.



Kranj, 25. aprila — Na vrtu kranjske delavske univerze so v petek odkrili doprsni kip revolucionarju in prvoborcu Tomu Brejcu, po katerem delavska univerza nosi ime. Kip je delo škofjeloškega kiparja Toneta Logondu. Slavnostni govornik je bil ob tej priložnosti Boris Bavdek, sekretar Medobčinskega sveta ZKS za Gorenjsko. — Foto: F. Perdan



Kviz v počastitev praznika — V Domu JLA v Kranju so v sklopu praznovanj ob 27. aprili in 1. maju pripravili tudi kviz. Na sliki: zmagovalna ekipa iz osnovne šole Franceta Prešerna. — Foto: F. Perdan



Koncert v sodelovanju z naravo — V četrtek, 24. aprila, je mesto Kranj priredila koncert v sodelovanju z naravo: zoper onesnaževanje okraja. Na koncertu v Delavskem domu so se prvkrat predstavili mladi, še neuveljavljeni glasbeniki z glasbo, napisano posebej za to priložnost. — Foto: F. Perdan

Vprašanje, kako preživeti, postavlja na stranski tir vse druge probleme v sozdu GLG

So dobri gospodarji res čez noč postali leni in nesposobni?

Bled, 25. aprila — Neizpodbitno je, da je novi zunanjetrgovinski režim med vsemi gospodarskimi panogami najbolj prizadel lesarstvo in da so se še pred leti uspešni gospodarji in veliki izvozniki znašli med zgubarji, v očeh nekritičnih poznavalcev razmer pa med lenuhi in nesposobnimi — je ena plat medalje, za katero smo slišali na petkovem posvetu, ki ga je pripravil medobčinski svet ZKS za Gorenjsko; druga, nič kaj spodbudna, pa kaže, da so lesarji v času dobre prodaje pozabili na svoj razvoj in da danes večina njihovih izdelkov sodi na konvertibilnem trgu v najnižje cenovne razrede.

Članice sozda GLG (Alpes, Jelovica, LIO Gradis, Zlit, LIP, Aero Medvode ter gozdni gospodarstvi Bled in Kranj), ki zaposlujejo 5400 delavcev in so po izvozu na 18. mestu v Sloveniji, so lani še dokaj uspešno poslovale. Izgubo je ob koncu leta izkazoval le tržski Zlit; rdeči številki pa bi bilo še precej več, če članice ne bi pokrile primanjkljaja z lastnimi rezervami. Letošnji četrletni rezultati gospodarjenja so potrdili le to, kar so lesarji slutili že ob sprejetju nove devizne zakonodaje, ki jim je med drugim zmanjšala izvozne spodbude in jim »vzela« se tisto, s čimer so lani v sili kralji luknje v zaključnem računu — dohodek od prodaje deviz. Članice sozda so v prvem letošnjem četrletju »prigospodarile« pri izvozu več kot 500 milijonov dinarjev izgube in razen te še 250 milijonov na domaćem trgu.

Kako preživeti? Kako gospodariti, da ne bo izgub oziroma da bodo čim manjše? To sta osrednji vprašanja, na katera tudi gorenjski izdelovalci pohištva ne vedo jasnega odgovora. V Alpesu razmišljajo o spremembah poslovne politike: ved izvajati na vzhod, več prodati doma in za polovico zmanjšati izvoz v Ameriko. V Zlitu, kjer pri izvozu svojih izdelkov na zahod pokrije s ceno le dve tretjini izdatkov, opozarjajo, da bodo primorani odpovedati tuja naročila, če se razmere ne bodo prav kmalu bistveno spremeni. »Prodaja doma je zastala, izvajati na zahod se ne spleča;

nam pa ob vsem tem očitajo, da smo nesposobni in leni,« je dejal Marjan Bizjak, direktor Zlita. »Na problemski konferenci o razvoju gozdarstva in lesarstva v Sloveniji so sklenili: lesna industrija mora izvajati najmanj dve petini proizvodnje. Sklep smo uresničili, a zdaj smo za to kaznovani s težkim gospodarskim položajem in izgubami,« je pripomnil Franc Bajt, direktor LIP-a.

Res je, da so se lesarji znašli v vidljivem položaju predvsem zaradi splošne gospodarske krize in novih zunanjetrgovinskih režimov, ki malo spodbuja izvoznike, toda ne je, da bi krizo lažje preživljali. V letih, ko so se njihovi izdelki prodali za med, bolj mislili na razvoj, tem, da spričo slabega stanja gospodarstva, ne bodo mogli računati na neomejeno količino lesa, bodo morali razmisljati o bodočnosti, ki je v tem pogovornem jasna: to so kakovostnejši izdelki z manj surovine, z več vloženimi deli v znanju — in za več denarja. Lesarji se sicer radi izgovarjajo, da na tem trgu niso konkurenčni, ker so na surovine (les, pohištveno okovje) polovico ali še več dražje kot na svetovnem trgu, toda izračuni, ki so upovali svetovne cene, so pokazali, da je programa sozda GLG dohodkov zanemiriva na tujem trgu.

C. Zaplotnik

Občinska priznanja OF

Na osrednjih slovesnostih ob 27. aprilu, dnevu Osvobodilne fronte, bodo podelili priznanja OF. Na Jesenicah jih bodo dobili: Moški pevski zbor društva upokojencev Jesenice, Stanko Klinar, Gabriel Divjak, Ivan Kambič in Tine Dolar-Ciro.

V Kranju bodo priznanja izročili Poldetu Zupanu, Viljemu Erstu, Matiji Suhadolniku, Vidu Vukašinoviču, Vladimiru Roosu, Petru Repniku, Janezu Rozmanu, Mariji Markelj, Mihi Mohorju, Francu Tavčarju, Miroslavu Kočevarju, Francu Polajnarju, Marjanu Petriču, Željku Fileju in Albertu Logarju.

V Radovljici jih bodo prejeli: Miroslav Birk, Janez Erman, Brane Grohar, Janez Štalc, DPD Svoboda Bohinjska Bela in osnovna šola prof. dr. Josipa Plemlja na Bledu.

Dobitniki letosnjih priznanj OF v Škofji Loki so: Slavka Mlinar, Alojz Stremfaj, Janez Šolar, Milka Šmid, Lojze Tomažin in Viki Žakelj.

V Tržiču pa jih bodo podelili Francu Barabašu, Heleni Gros, Ivani ki Hvalicu, Zdenki Maglicu, Marjanu Markiču in Ivanki Šulgaj.

20 let valjarne Železarne Jesenice

Jubilej jeseniških valjavcev

Jesenice, aprila — Minuli petek so v delavskem domu na Javorniku slovensko proslavili 20-letnico dela valjarne bluming-štekel na Koroški Beli

Pred dvajsetimi leti so v jeseniški Železarji dobili nov, moderen valjarski obrat, ki naj bi nadomestil že izrabljene stare valjarne. V začetku so se valjavci strečevali z vrsto težav, bili so brez ustreznih izkušenj in so se morali učiti ob samem delu. Proizvodnja na blumingu se je hitro večala in tudi proizvodnja toplo valjanih trakov. Ce bi vso to proizvodnjo naložili na 20-tonске vagone, bi dobili vlak, dolg od Beograda do Lizbone in nazaj.

Ze tako v začetku so izvaljali trak iz bloka v eni vročini, brez vmesnega dozrevanja.

Tako danes praznuje valjarna bluming-štekel 20-letnico svojega obstoja. V teh letih so na blumingu izvaljali več kot 7,5 milijona ton polizdelkov, od tega 2,8 milijona ton toplo valjanih trakov. Ce bi vso to proizvodnjo naložili na 20-tonске vagone, bi dobili vlak, dolg od Beograda do Lizbone in nazaj.

Zdaj valjavci delajo veliko bolj kreativno, čeprav se srečujejo z nenehnimi težavami kot so večje okvare, ki povzročajo daljše zastoje in iztroški na pravilnih delih.

Dvajset let valjarne so jeseniški lesarji proslavili nadve slovensko svoje obrate so povabil učence osnovne šole Karavanških kurirjev, da ogledajo proizvodnjo in pisali spise o delu valjavcev, pripravili pa tudi slikovno razstavo o delu v zadnjih dvajsetih letih. Najbolj zaslužni valjavci pa so v kulturnem domu na vrniku podelili priznanja in pohvale.

Jubilej so obeležili še s športno tekmovanjji v streljanju z zrakoplovom, v klegljanju na asfaltu in v nogometu.

D. Sedlak

V Železnikih proslavili 40 let kovinarstva

Pionirji kovinarstva naročajo

Železniki, 26. aprila — »Hodite po poti, ki so jo začrtali vaši očetje. Odprta je in dovolj široka za vse. Po njej naj vas vodita razum in delo,« je na osrednjih slovesnostih ob 40. obletnici kovinarstva v Železnikih naročil mlajšim rodomov Peter Polajnar, eden od ustanoviteljev kovinarske zadruge Niko, iz katere so zrasle tovarne Niko, Iskra Elektromotorji in Tehnica.

Na prireditvi so podelili zlate plakete 40-letnice kovinarstva sedmim še živencim ustanoviteljem kovinarske zadruge Niko: Niku Žumru, Matevžu Šmidu, Antonu Jelenču, Antonu Dolencu, Jožetu Torkarju, Niku Bertončiju in Peteru Polajnarju. Plakete so prejeli še Franc Blaznik, Anton Pegam, Štefko Primožič in Lojze Žumer, ki so s svojimi pobudami najbolj odločilno posegli v razvoj tovarne Niko, Iskra Elektromotorji in Tehnica. Priznanja so prejšnji večer na skupnem zasedanju delavskih svetov vseh treh tovarn dobili tudi nekateri delavci, in sicer iz Iskre 24, iz Niki 16 in iz Tehnice sedem delavcev.

Slavnostni govornik na osrednji proslavi pred tovarno Iskro je bil podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije Dolfe Vojsk. Dejal je, da so Niko, Iskra in Tehnica plod živilosti, delavnosti in znanja ljudi Selške doline, ki niso čakali na pomoč od drugod, ampak so takoj po vojni obudili na silo prekinjeno sedemstoletno tradicijo kovinarstva v Železnikih. Razvojni nemir, značilen za vseh minulih štirideset let, naj negujejo še naprej, iščejo vedno nove izdelke, ki bodo terjali čim manj materiala in energije, pa toliko več znanja. Kajti prihodnost temelji le na znanju, je poudaril Dolfe Vojsk, in

še dejal, da lažna solidarnost ni naš razvojni cilj. Da se morajo delavci, tudi kovinarji iz Železnikov, bojevati za boljše gospodarske razmere, za to, da bodo tisti, ki res delajo, pravično nagrajeni.

V kulturnem programu so na prireditvi sodelovali člani pihalne godbe iz Alpresa, pevska zborna Iskra in Niko.



Zlate plakete ustanoviteljem in najzaslužnejšim za razvoj kovinarstva. — F. Perdan

H. Jelovčič

Po sledih Kidričevih nagrajenec

Izumitelj v svobodnem poklicu

Med letosnjimi Kidričevimi nagrajenji za izume in tehnične izboljšave je tudi dipl. inž. elektrotehnike Jože Pogačar iz Britofa pri Kranju. Skupaj z znanim inovatorjem iz Iskre Telematike, Francem Dolencem, sta izdelala elektronsko planšeto EPLA-48 za spremljanje zračne situacije.

Jože Pogačar je bil za Kidričovo načelo predlagan že leta 1980 za razvoj telefonske hišne centrale EPABX-100 – veliko njegovih patentov s tega področja je priznanih tudi v Evropi – a ga je neizpolnjena formalnost, ki je obležala v nekem predalu, upravila ob nagrado. Tokrat pa je bil za nagrado predlagan že kot samostojni izumitelj.

Septembra 1983. leta je začel na svoje. Iz Iskre je šel, ker na dolgoleten stud in rezultate dela ni bilo pravega odziva. Jože pravi, da so bogate izkušnje in veliko znanja, ki ga je pridobil v akri, osnova in pogoj za njegovo sedanjše inovatorsko delo. Doma se je ves posvetil razvoju zahtevnih mikrorazdelovalniških procesnih aplikacij. Ena njezinoj prvih del je izumitelj je nagrajen planšeta EPLA-

Pri klasični planšeti so podatke o gibanju letal v zraku zarisovali ročno na ploščo izpleksi stekla, porisano z geografskimi značilnostmi, kodno mrežo in oznakami. Elektronska planšeta pa omogoča tudi večjo varnost dognivine pred letalskimi napadi. Franc Dolenc je pri napravi izdelal celotno elektroniko, Jože pa obsežen programski paket, ki vsebuje prek 15000 instrukcij. Naprava že dve leti brezhibno deluje v občinskem centru za opazovanje in obvezanje, zanimalo zanje so pokazali drugi tovrstni centri po Jugoslaviji in tudi JLA.

Jože Pogačar dela sedaj že dva druge velika projekta: za Oljarnico Britof je izdelal elektronsko napravo za nadzor rafineriji olja. Računalnik bo namreč nadzoroval potek proizvodnje olja in prav s njim se bodo bistveno zmanjšale izgube olja. Naprava je poskusno že proizvodnji in prvi rezultati kažejo uspešnost projekta. Drugi projekt, ki ga pripravlja za Oljarnico, pa bo spremenil celotno dogajanje v polnilnici olja.



Vse projekte dela Jože prek Centra za tehnološke inovacije NOVUM Ljubljana.

»Če bomo hoteli proizvodnjo dvigniti na višjo raven, bomo morali slediti modernim tokovom elektronike in računalništva,« pravi Jože. »Iz svojih dosedanjih izkušenj pa lahko rečem, da imajo v naših delovnih organizacijah še premalo posluha za to. Je to nezupanje do mladih strokovnjakov, stara miselnost? Vsekakor bo to treba preseči.«

Dipl. inž. Jože Pogačar iz Britofa je izumitelj v svobodnem poklicu. Verjetno edini v Kranju, zagotovo pa edini na področju mikrorazdelovalništva, zato tudi orje ledino pri problemih, ki se pojavljajo pri tovorni samostojnosti. Medtem ko lahko vsak obrtnik uvaža vse potrebno za svoje delo, on ne more. Prav smo: ko je imel še popoldansko obrt, je lahko uvažal aparature in elektronske komponente, kot samostojni izumitelj pa ne. Naša zakonodaja se bo moralata reje hitreje obrniti, če bomo hoteli v korak s časom.

D. Dolenc

Občinski nagrajeni OF — Jesenice

Mladi cenijo poštenost in iskrenost

Jesenice, aprila — Med občinskim nagrajenjem OF v jeseniški občini je tudi aktivist Gabrijel Divjak — Mladim v šolah bi morali več povedati o naši zgodovini

Med petimi občinskim nagrajenji Osvobodilne fronte na Jesenicah je tudi Gabrijel Divjak z Jesenice, upokojeni elektrikar, dolgoletni aktivni družbenopolitični delavec.

Gabrijel Divjak se je med vojno vključil v jeseniško-bohinjski odred, kjer je bil desetar voda za veze pri stabu prve brigade KNOJ in instruktor za zveze ob delu. Po vojni se je zaposlil v Elektro Žirovnica, nato pa v jeseniški Železarni, kjer se je aktivno vključil v samoupravne organe družbenopolitične organizacije. Delal je in še vedno dela v krajevni skupnosti, je tajnik vezistov NOB Gorenjske in tajnik vezistov NOB občini Jesenice, podpredsednik predsedstva jeseniško-bohinjskega odreda, predsednik aktivna borcev jeseniško-bohinjskega odreda pri občini Jesenice. Še in še bi lahko naštevali nekatere odgovorne naloge Gabrijela Divjaka, zglednega in zagnanega aktivista, ki mu ni odveč nobeno pravljivo delo. Izredno si tudi privideva, da bi zaživeli hišna samoprava v vsej krajevni skupnosti Staneta Bokala in bi se tako dokončno uveljavil zakon o stanovanjskem gospodarstvu.

»V naši krajevni skupnosti starejši krajani vedno pritegnemo k delu in aktivnosti mladino. Menim, da so mladi dobr in pripravljeni delati, če jimi prav in pošteno ravna, če prav je obenem tudi res, da imajo malo možnosti za zabavo ali relaksacijo. Ni prostorov, kjer bi se lahko pogovarjali ali kjer bi se lahko živeli v čistem okolju, zato okoli nasih blokov nikoli ni navlake. Mladi je treba tudi razumeti in jim pravilno predstaviti našo preteklo zgodovino: tega pa je v šolah premalo.«



nih tudi ne moreš zahtevati, da bi jo znali pravilno vrednotiti in spoštovati. V osnovnih šolah posamezni učitelji še govorijo o tem, medtem ko je v srednjih šolah tega pouka občutno prema.

Ob raznih državnih praznikih me zelo moti, da predvsem na zasebnih stanovanjskih hišah ne visijo začetave. Na družbenih objektih, blokih in stolpnicah še so, medtem ko se zasebnikom ne zdi vredno, da bi jih izobesili. Ni pošteno in prav, kajti klijub kar precej velikim gospodarskim težavam nam gre klijub vsemu še dobro. To pa vedo najbolj tisti, ki so preživili strahote vojne, predvojna težka delavska leta in ki vedo, kaj je pomanjkanje.«

Gabrijel Divjak je za svoje uspešno delo že prejel več drugih priznanj: medaljo za slavni zaslugi za narod, red zasluga za narod s srebrno zvezdro, bronasti znak OF in tudi letosnji srebrni znak OF občine Jesenice bodo podelili pravemu, zagnanemu aktivnu.

D. Sedej

Drago Uzar

Sindikalno delo sloni na predsedniku

Tržič, aprila — Po videzu mlad, po družbenopolitičnem stažu pa že prekaljen aktivist, ki je opravljal bržkone že vse funkcije, kar jih je v tovarni in krajevni skupnosti, ob letosnjem srebrnem sindikalnem znaku meni: »Ko te nagradijo, še ne pomeni, da si dovolj delal.«

Drago Uzar iz tržiškega Tokosa je že od svojih vajenskih začetkov v proizvodnji, tako da tudi na svoji koži čuti težo kovaškega ceha. Delavec v Tokosu zdaj kar dobro zaslubi, tako da lahko pozabi na težke delovne razmere, prostorsko stisko, invalidnost, ki jo prorača težko delo ...

»Zdaj nas je v kolektivu 270,« pripoveduje sindikalni nagrajenec. »Kosa, naš osnovni izdelek, še vedno daje precejšen ekonomski učinek. Povečana produktivnost dokazuje, da so naši delavci še vedno zagnani; pripravljeni dobro delati. Osebni dohodki, ki zadnje čase sicer že zajedajo akumulacijo, se sproti povečujejo, tako da vsaj malo blažijo cenovne skoke. Glede osebnih dohodkov je sindikat v naši tovarni ves čas buden, čeprav je vzdušje pri nas še zadovoljivo. Vemo pa, da je drugje močno nenelektreno in da ravno plače utegnejo izzvati štrajk. Nisem sicer proti temu, da delavci terjajo svoje pravice, vendar imamo razen štrajka še dosti

drugih možnosti. Te vidim v sindikalnih skupinah. V našem kolektivu so kar dobro zaživele.«

Drago Uzar je zdaj drugi mandat v sindikatu. Kot vedeni sodelavci in kot daje vedeti srebrno sindikalno priznanje, je dobro zastavil. Sindikat je kar dobro vklopil v družbenopolitično, pa tudi poslovno življenje tovarne, najbolj pa si kajpak prizadeva za ustreznejši družbeni standard delavcev. Z družbeno prehrano, pravi sindikalni predsednik, niso najbolj zadovoljni, saj bi radi imeli menzo v tovarni, bolje je glede možnosti letovanja in klimatskega zdravljenja, oživilja se kulturna dejavnost (pripravlja se na ustanovitev moškega pevskega zboru), aktivni so v športu, le stanovanjski problemi ne morejo obvladovati, saj lahko letno kupijo eno samo stanovanje.

Če je v stiski tovarna, gre težko tudi delavcu, tega se Tokosovi delavci dobro zavedajo. Vedo, da je njihova pri-



hodnost odvisna od strokovnjakov, zato terjajo razvoj domače pameti. Vedo, da se bo v kovačnici kmalu izmenjal generacija visokokvalificiranih kovačev, ki imajo beneficirano delovno dober, zatorej bo treba vlagati tudi v ta kader. Vlaganje pa je tudi dosta na grada za vloženo delo, se njihovemu mnemu pridružuje srebrni sindikalni nagrajenec Drago Uzar.

D. Žlebir

Marjan Posedi

Kadar delavcem ni kaj prav, je najlaže ustaviti stroje

Kranj, aprila — Eden od dobitnikov srebrnega sindikalnega znaka je tudi Marjan Posedi, sindikalni aktivist iz kranjskega Tekstilindusa. Tekstil okuša že domala tri desetletja, delo v sindikatu pa poldrugo desetletje. Prav zdaj znova čuti krizo, v kateri je tekstilna industrija, vendar je optimistično prepričan, da se bodo delavci z voljo, značilno za tekstilce, tudi tokrat izvlekti.

Tekstilna industrija velja za lahko, a Marjan Posedi, ki jo pozna že iz očetovih izkušenj, zdaj pa tudi iz svojih 28 delovnih let, ve, da je za mnoge delavce prav nasprotno. Delavkam v tkalnici, kjer zdaj pomaga pri vodenju obrača pripravljanju delo, ni prav nič lahko. Ropot, napeta norma, prah pa nizke plače in čez desetletja prav tako borne pokojnine, nevsezadnje pa še neugleden položaj te industrijske veje na trgu, vse to že desetletja spremlja tekstilnega delavca.

»Zdaj je znova eno takih obdobj, saj se zaradi številnih težav celo ustavljajo stroji,« pravi Marjan Posedi. Stavkam pa ne botrujejo le nizki osebni dohodki, temveč tudi vse večji življenjski stroški, ki pojedajo vso plačo. Sindikalnemu delavcu je v takem času težko. Po eni strani mora misliti na dolgoročni družbeni razvoj, po drugi pa ščititi delavca in to dvoje se včasih močno bife. Docela razumem naše mlaude delavce, ki ob teh plačah težko shajajo. V naši tovarni je veliko tudi delavcev, ki prejemajo socialno pomoč. Žalostno je, da z normalnim delom ne moreš zaslužiti dovolj za življenje. Ko delavcem zavre, jim je seveda najlaže, ustaviti stroje in terjati večjo plačo.«

Sindikatu velikokrat očitajo, da skribi zgolj za ozimnico. Marjan Posedi priznava, da je tudi v njihovem sindikatu velika pozornost namenjena nakupom sadja, mesa, kurjave. Delavcem pomaga, da vse to kupijo malo cenej in nato po obrokih odplačujejo dolg.

»Ljudje so zadovoljni, ker jim olajšamo jesenske nakupe. Tako si tisti, ki manj zaslужijo, vsaj lahko privoščijo nekatere dobrine, ki si jih sicer ne bi. Res ne vem, zakaj so takšne prodaje vredne tolikega obsojanja,« se sprašuje



je sindikalni aktivist. »Sicer pa delo sindikata ni omejeno zgolj na ozimnico. Delavci pač od nas pričakujejo, da jim nudimo tisto, kar jim sindikat zagotavlja že več let: da lahko tudi ceneje letujejo, si privoščijo toplice, če so jih upognila leta in naporno delo, da tudi kasneje, v pokolu, ne pozabimo na nje ... Delo našega sindikata je zadnja leta boljše. Zaposlili smo koordinatorja, ki se poklicno ukvarja s temi vprašanji, imamo pa tudi delavno in energično vodstvo sindikalne konference, tako da laže uveljavimo svoja stališča.«

Marjan Posedi ni prikrat nagrajenec, tudi njegova osnovna organizacija ne. Če so nagrade res spodbuda za nadaljnje dejo, je pričakovati, da bo tudi delavec v tekstilni industriji s pomočjo svoje organizacije kos težavam, ki se kopijo zadnja leta.

D. Žlebir

Srebrni znaki sindikata

Prvomajska srečanja so tudi priložnost, da v občinah nagradijo prizadene sindikalne delavce. V Tržiču bodo letos podelili le tri srebrne znake Zveze sindikatov Slovenije, in sicer osnovni organizacijski sindikati tkalnic BPT, Dragušar in Branku Rožiču iz Tokosa.

Škofija Loka ima letos med sindikalnimi nagrajenimi enajst posameznikov in dve osnovni organizaciji. Dobili jih bodo: Anton Kosem iz Name, Marija Breko iz Jelovice, Lojzka Kejzar iz Gorenjske predilnice, Kristina Sokolov iz osnovne šole Blaže Ostromharja, Anica Pintar iz Kmetijske zadruge, Franc Čufar iz Niko Železniki, Angela Jezeršek iz Alpine Žiri, Jože Uršič iz GG Gozdarskih, Zora Bonča iz osnovne šole Prešernovih brigad v Železnikih, Pavle Benedik iz THN, Cvjetka Jezeršek iz Termopola in osnovni organizacijski THN toža Hladilstvo in Mercator TZ Sora Žiri.

Radovljški sindikat podeljuje srebrni znak ZSS osnovni organizaciji v tožu Sidrne verige v Verigi Lesce, Stanku Bercetu iz Plamena, Tomislavu Bureznu iz Iskre v Otočah, Milu Černe iz Almire, Sonji Magister, zaposleni v samostojnem osebnem delu, Andreju Potočniku iz Plamena, Dani Potočnik iz osnovne šole bratov Žvan v Gorjah, Marija Repine iz Sukna v Zapužah, Antonu Starstu iz Lipa Bled, Zdravku Vidušu iz Elana in Olgi Mikar iz Verige.

V Kranju so dobitniki sindikalnega priznanja Janez Drinovec iz ETP, Slavko Ivanič iz KŽK, Janko Lončar iz Save, Miha Logar iz Iskre, Franc Maček iz Peškarne Žito, Slavica Nečmer iz Vzgojnega zavoda v Predvoru, Marjan Posedi iz Tekstilindusa, Ivan Škuflu, zaposlen pri Varnosti, Janez Zihler iz Iskre Telematike, Viktor Žnidarič iz Oljarnice KŽK, Silvester Vehovec iz KŽK, osnovna organizacija v Savinji, toža Umetno usnje, in Iskra Telematika TEV ter sindikalna konferenca v Kokri.

Na Jesenicah prejmejo srebrne znake: Kati Sukič iz Gradbična, Alojz Martelj, GG Bled, Janko Pintar, Lip Bled, Peter Primožič, ŽG Promet Jesenice, Jasmina Mušič, Postajti mejne milice Rateče, Marija Volčini, ŽG, TTG Gostinstvo, Dušanka Ulaga-Basta iz PIT, Aleksander Mrzlečki iz Postaje mejne milice Jesenice, Niko Jezeršek iz Univerza, Vilko Bergant, Zoran Krejčić, Jaka Piberčnik, Pavel Dimitrov, Marjan Ravnik in Otmar Odar, vsi iz Železarne.



Milka Šmid, letosnja škofjeloška nagrajenka OF

Vsak naj pometa pred svojim pragom

Železniki, 23. aprila — Ni družbenopolitične organizacije, v kateri ne bi sodelovala. Začela je kot mlada skojevka, nadaljevala kot sindikalna aktivistka, ugledna komunistka, deluje tudi v borčevski organizaciji. Za minilo delo je dobila več družbenih priznanj.

Tudi v novem mandatnem obdobju je niso pustili križem rok. Človeka, ki je pripravljen delati, ki pošteno in dobro dela, ne spregledajo. Milka Šmid se je spet obkrožila z nizom funkcij. V občinskem odboru zveze borcev je prevzela komisijo za interniranec. Kot nekdanja taboriščnica iz Ravennsburka bo skušala organizirati delo z interniranci.

Kot stara, izkušena komunistka je dragocena tudi v osnovni organizaciji v Železnikih. V tej je povezanih 26 članov, predvsem upokojencev. Njihova povprečna starost je prek šestdeset let.

»Med nami je nekoliko prisotno malobrojje. Smo pač starejši, ne moremo toliko vplivati na dogajanja v družbi, jih usmerjati. Organizacijo bi bilo treba pomladiti, vendar ne gre. Mladih v kraju ne zanima niti delo v mladinski organizaciji, čeprav je ožje vodstvo izredno prizadeno, niti v partijski. Vem,

Dobri direktorji

Janez Tavčar, glavni direktor delovne organizacije Mercator — KŽK Gorenjske Kranj

Gradimo, kar koristi vsej Gorenjski

»Le 72 od 1300 zaposlenih v kombinatu dela v skupnih službah, kar je po eni plati pozitivno, po drugi plati pa imamo v teh službah še vedno premalo strokovnega kadra,« pravi Janez Tavčar.

V sredo kar precej zgodaj sva bila dogovorjena za pogovor. Kratka sva morala biti, saj je imel ob sebi na mizi že vse pravljeno za pot v Ljubljano k slovenskemu kmetijskemu ministru Kneževiču. Za gradnjo hladilnic mesta v Škofji Loki se pričiga zelena luč in ker bodo hladilnice pomembna zadeva, je treba zanje potrktati na mnoga vrata.

»Razvojna vprašanja in naložbe, ki jih ima delovna organizacija v srednjeročnem načrtu in jih terjajo od nas tudi posamezne občine, so mi vzele v dobro letu, kolikor sem direktor KŽK, precej časa. Časovno je treba usklajevati opravila, dobiti kup dovoljenj po občinah in v republiki, se posebej, če gre za pomembno gradnjo. Največji problem je zagotavljanje denarja, ki ga naša panoga nima ravno na kupe. Reči moram, da z vsemi kar dobro sodelujemo in nam plan naložb ne uhaja iz rok. Seveda pa smo pozorni, da gradimo tisto, kar je pomembno za vso Gorenjsko, in se odločamo za najsdobnejšo tehnologijo. Naša pot do sovlagateljev in finančerjev je lažja, pa tudi splošna naklonjenost kmetijstvu se zboljuje. Ne le zaradi prehranbenega pomena, ampak tudi radi zagotavljanja novih delovnih mest. Na takšnih izhodiščih smo gradili mlekarino v Kranju,

ki je bila velik naložbeni zalogaj, kmalu bo zgrajen center za semenski krompir v Šenčurju, lotevamo se gradnje hladilnic na Trati pri Škofji Loki, ponovno pa oživljamo družbeno živilno-rejko in kmetijsko proizvodnjo. Agroživilci skušamo dokazati, da je mogoče tudi v teh razmerah kaj narediti.«

Kakšen je delovni dan direktorja največje gorenjske kmetijske organizacije?

»Svoje obveznosti bi razdelil na četrtine. V prvo bi uvrstil usklajevanje zadev med toždi in med delovno organizacijo in sodom. V prvem letu takšne organiziranosti smo, in posli te vrste so zato še posebej aktualni. Znajte, teh opravil nujno terja moje sodelovanje. Druga četrtina naloga je usklajevanje naloga po sektorjih, toždih in službah v delovni organizaciji. Skrbim za sprotno medsebojno obveščanje in za preverjanje, kako dogovorjeno uresničujemo. To v našem primeru ni lahko, saj smo samo v kranjski občini raztreseni na 11 krajih, razen tega pa smo prisotni še v vseh drugih gorenjskih občinah. Tretjo četrtino mojih naloga vzame dogovarjanje in usklajevanje med delovno organizacijo ali toždi in med občinskimi in regijskimi organi, gospodarsko zbornico, banko, iz-



vršnimi sveti in skladi za pospeševanje kmetijstva. Četrto, ne najmanjšo četrtino pa moram rezervirati za povsem poslovne obiske in razgovore, bodisi doma in hiši, na Gorenjskem ali zunaj nje. So dnevi, ko prevladujejo eno od opravil, vendar pa na splošno tako ocenjujem svoje delovne naloge. Če pa k temu dodam še sestanke samoupravnih organov, ki jih imamo praviloma zadnjo uro delovnika, in sestanke družbenopolitičnih organizacij, ki so zvečer, je pogosto dan prekrat. Seveda pa mora človek kdaj tudi kaj prebrati, za stroko ali za splošno razgledanost in poznavanje problemov. Za slednje je treba kdaj čas dobesedno ukraсти.«

J. Košnjek

Franc Bajt, direktor LIP Bled

Dolgoročne usmeritve v senci sprotnih problemov

Bled — Branc Bajt je neusredno doživeljal in sestvarjal razvoj lesne industrije na Bledu. Dvainštiri leti je zaposlen v LIP, enajst let je tudi na krmilu delovne organizacije, na glavnem direktorskem stolu. V podjetje je prišel v času, ko so se na Bledu začeli preusmerjati iz žagarstva v višjo stopnjo predelave lesa in sploh postavljati temelje današnjih proizvodnih programov. LIP se je v treh desetletjih razvil v pomembnega izdelovalca notranjih vrat v Jugoslaviji (ne po količini, temveč po kakovosti), vhodnih in garažnih vrat, opažnih plošč, leseni oblog, masivnega pohištva, strojev in naprav za lesno industrijo in nenazadnje tudi v pomembnega izvoznika na zahodno tržišče.

Menjava so se dobra in slaba obdobja. Pred desetimi leti, kmalu zatem, ko je Franc Bajt postal »pri mož« v podjetju, je kriza v gradbeništvu močno udarila tudi po proizvajalcih stavbnega pohištva, vendar je, kot pravi, sedanja kriza še večja in širših dimenzij od prejšnje. Kriza na domačem trgu je posledica manjše kupne moči prebivalstva in manjše stanovanjske gradnje. Na tujem tržišču kriza niti ni tako velika, le odnos Jugoslavije do izvoza je postal nemogoč. Veliki izvoznik, nekaj paradi konji slovenske industrije, so naenkrat postali »paradni osli«. Izvoz na zahod se ne splača, in to nedvomno kažejo tudi četrtletni obračuni poslovanja v slovenski lesni industriji. Pogoj gospodarjenja se pri nas neprestano spremi-



njajo in to nenehno iskanje najboljših poti in rešitev zahteva od direktorjev, da stalno prilagajajo poslovanje delovne organizacije družbenim okvirom — zakonom, predpisom, režimom, usmeritvam...« Reševanje sprotnih problemov, ki so predvsem posledica nestanovitnih gospodarskih razmer, vzame direktorju in še nekatere odgovornim delavcem v podjetju občutno preveč energije, premalo časa pa jim ob vseh teh problemih sprotnega poslovanja ostane za ubadanje z razvojnimi, dolgoročnimi usmeritvami delovne organizacije. Odkar velja novi zunanjetrgovski režim, se vse suše okrog vprašanja, kako organizirati proizvodnjo, da bo dohodkovno uspešna. Škarje se namreč čedalje bolj zapirajo:

Bili so časi, ko o direktorjih nismo pisali, nekako potisnjeni so bili v stran. Gospodarska kriza je marsikaj spremenila, tudi direktorjem je dala večjo veljavno. Krmilo morajo sukat med čermi nezanesljivih gospodarskih razmer, med predpisi, zakoni in ukrepi tekoče gospodarske politike, ki se hitro spominjajo. Dvakrat težko je biti danes direktor, saj morajo ob vseh težavah, ki tarejo gospodarstvo, ustvarjati v kolektivu dobro delovno vzdušje za reševanje problemov. Seveda pa se danes jasneje kaže, kje imajo dobrega direktorja in kje ne. Izbrali smo jih nekaj in predstavljamo vam jih ob prazniku dela.

»Brez problemov bi bilo dolgas, vendar pa se človeku včasih zdi hudo, da se mora ubadati tudi s takšnimi, ki so posledica neumnih odločitev,« pravi Franc Bajt in dodaja, da mora direktor, ob vseh težavah, ki tarejo gospodarstvo in delovno organizacijo, vedno ustvarjati dobro razpoloženje za hitro in učinkovito reševanje problemov. C. Zaplotnik

Miroslav Noč, direktor Tehničnega biroja Jesenice

Strokovnost ohranja ugled v tujini

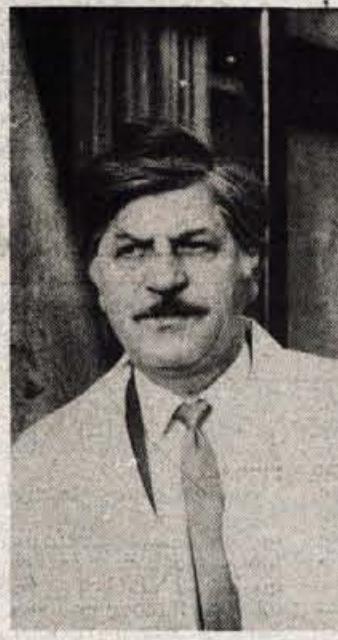
Jesenice, aprila — Tehnični biro Jesenice izvaja 70 odstotkov svojega dela v tujino — Projekti za valjavniki naprave in dolgoročno povezovanje z domačo predelovalno industrijo

Tehnični biro Jesenice so di med najuspejšje delovne organizacije jesenške občine, še posebej zato, ker se 50-članski kolektiv že vrsto let uveljavlja na zahtevenem tujem tržišču. V tujini se morajo nenehno potrjevati, da bi se obdržali in ohranili ugled.

Direktor Tehničnega biroja je inženir Miroslav Noč. S svojo strokovnostjo in delavno znanostjo vodi kolektiv, v katerem prevladujejo tehnični, ki pripravljajo projekte in načrte za valjavniki naprave.

»Največ časa mi vzame prizadevanje, da bi se pri delavcih povečala motivacija za delo. Opažam, da se vse preveč hočajo uveljaviti težnje po uravnivovalki, kar ni dobro, še posebno ne za našo dejavnost. Prav zato naj bi v prihodnje sprejeli poseben sistem premij za tiste delavce, ki dosegajo nadpovprečno produktivnost in učinkovitost pri delu.«

Zelimo si, da bi ohranili ugled na tujem tržišču, se po-



sebej v Nemški demokratični republiki, kjer imamo največ poslovnih partnerjev. Obdržati izvoz vsaj v sedanji količini pa nikakor ni lahko, kajti na tem tržišču bi moral tudi več kupovati in skleniti

več kompenzacijskih plač. N Podatek, da izvajamo 70 odstotkov našega delila, že na to, da smo uspeli, n pr zni boj pa je vedno boljši smiljen. Ne živimo od doj dojutri, zato sklepamo tudi doma, z domačo prevalno industrijou in delmi organizacijami. Ocenimo, da nas je dovolj počlu, kajti v tej dejavnosti lo nedopustno več zaposati. Vsak nadaljnji razvoj je zelo vprašljiv, če se n mo dolgoročno povezov proizvodnjo.

Samoupravljanje? V delovni organizaciji zadaj, in ljivo delujejo samoupravni organi in družbeno-politični organizacije. Večkrat nglemo odločitve sprejeti zelo pretočno, ker roki za inozemsko partnerje ne dopuščajo jih benega omahovanja in avlačevanja, nobenih načel celo nestrokovnosti. Delavci se tega prav dobravvedajo, zato v projekti, ki sprejemajo tuji ali domači naročniki, vložijo vse sposobnosti in vse svoje takje. Le tako in samo smo se do zdaj ohranili vidi tuji konkurenči in upa da bomo taki tudi ostajali pravi direktor Tehničnega biroja Miroslav Noč. D. Sedan

Jože Rožman, direktor tovarne Zvezda v Kranju

Peš smo hodili po makadamu, ko so se drugi vozili po asfaltu, zato nam zdaj slabe ceste povzročajo manj težav

Deseto leto je Jože Rožman že pri krmilu tekstilne tovarne Zvezda v Kranju podatkov, ki govore o dobrem delu in gospodarjenju 160-članskega delovnega kolektiva, bi lahko nasuli, saj je Zvezda danes »v špici« kranjske industrije. Vzetale enega, da se ne bomo izgubljali v številkah. Letos bodo na zahod prodali skoraj milijona dolarjev izdelkov, kar pomeni skoraj 10 tisoč na delavca, za uvoz bodo trebovali le tretjino zaslужenih deviz. Če bi vsi delali tako, nam tujih dolgov bilo težko plačevati.

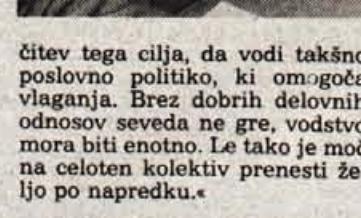
● »S kakšnimi problemi se sedaj največ ukvarjate?«

»Največje probleme nam povzroča nova devizna zakonodaja, ki ni zaživelja tako, kot bi moral. V prvih treh mesecih leta smo 41-odstotno uresničili letošnji izvozni načrt, napolimo vse moči, toda navkljub temu imamo težave z uvozom. Doslej smo dobili že šest pošiljk na up, ne vem, kdaj jih bomo lahko plačali. V nedogled tako ne bo šlo. Če se bodo začele trgači reproducija verige, bo izvoz usihal.«



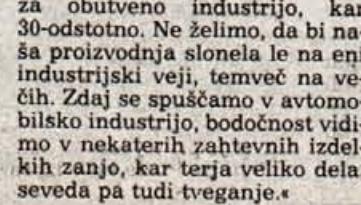
Naslednje vprašanje pa je dohodkovna motiviranost za izvoz. Zavest in dohodek nista ena in ista stvar. Da zavest imamo, smo dokazali, toda če ne bo ustreznega dohodka, nam zavest ne bo pomagala. Zdaj je na boljšem tistu, ki prodaja na Vzhod ali doma. Ce se stvari ne bodo spremenile, se bomo žal tudi mi začeli ozirati na Vzhod.

Vse te težave pa nam vzamejo veliko časa in energije, namesto da bi več delali na področju razvoja, se moramo ubadati s tekočim poslovanjem. Če bi bile gospodarske razmere zanesljive, bi delali veliko lažje, bolj bi skrbeli za bodočnost.«



● »Kam ste v Zvezdi naravnili razvoj?«

»Ne izdelujemo več le tkanine za konfekcionarje, temveč tudi za obutveno industrijo, kar 30-odstotno. Ne želimo, da bi naša proizvodnja slonela le na eni industrijski veji, temveč na vseh. Zdaj se spuščamo v avtomobilsko industrijo, bodočnost vidimo v nekaterih zahtevnih izdelkih zanjo, kar terja veliko dela, seveda pa tudi tveganje.«



● »Kako uspete vzdobiti delovno vzdušje v tivtu?«

»Tekstilci nismo bili deležni družbeno podprtih, no smo se opirali na lastno podprtje. Peš smo hodili po makadamu, ko so se drugi vozili po asfaltu, zato nam zdaj slabe ceste povzročajo manj težav. Skrivnost je, da v tem, da imam res dober glede nad dogajanjem. 20. sekci imam na mizi vse poslovenje v pretmesecu, sproti tako lahko vimo, kje se zatika, hitro kaže, kdo dela dobro in treba ukrepati. Slabega delavca ne more občiniti.«

»Pravijo, da lahko vsake pride k vam v pisarno, žit, če je kaj narobe.«

»Za vsakogar sem na red go med štirinajsto in šesturočno. Spočetka sem se takoj čil, da bi si ustvaril kar nekaj slike o kolektivu, pri tem nemški problemu pa vse vse lim slišati obe plati, imeti ram vendar posluh za vse delavca. Spočetka so pogledi prihajali, zdaj ne več, včasih dejo tudi zaradi osebnih problemov, ki jih prav tako pomejajo, saj z njimi obremenjuje delavec pač ne more dobiti.«

»Za vse režiske delavce smo uveli delo v proizvodnjo, vsak mora tam prebiti dan. Ne gre za »horuk« temveč za to, da nam je vodnja blizu, da ćutimo z M. Vol

Franc Markič, Berkerežev, iz Kranja:

PRAZNINA BI BILA PRI BASIH, ČE BI ODNEHAL

tinpetdeseto leto teče, odkar je začel igrati pri kranjski godbi. Na cvetno nedeljo leta 1928 je bilo, ko ni imel še niti štirinajst let. Začel je z baritonom, potem je prešel na bas, ki ga igra še danes.

h je bilo pri godbi veselo, ta je godba še nekaj veljala pri Ni bilo pripredite brez nje, nosilski veselice, sokolskega izlelske parade, ne pusta, ne pogreli za prvi maj so igrali že pred Toda ne na sam prvi maj, ker je spovedano, ampak prvo majska Vaje so imeli pri Felnarju pod 1 po. Na vrhu Mohorjevega klanca moli igrati, pa po trgu gor, po Tomdeldol, po Tavčarjevi gor, do Bekeli, primskovškega mostu, mimo solišča, kjer je danes Prešernov dolozij Zakrajšek, dimnikarski no z imenitnimi brki, je pred vro pre tel palico. Tudi po vojni je bilo deligrati. Kadar so urezali parti- cene iz ljudi, posebno iz borcov, po

Vojna jih je razbila. Franc je prišel 1944. leta v Kokrški odred in z njim tudi na Koroško. Pri Lubasu v Celovcu so ob koncu vojne pobrali inštrumente in že je imela 14. divizija trinajst mužev v svojo godbo na pihalu.

Takrat je bila godba na pihalu še cijena. Pa zdaj poglejte! Če bi ne bilo pogrebov, bi razpadla, ker bi ne bilo denarja za njeno vzdrževanje. Stanejo prevozi, stanejo inštrumenti, obleke.

Imajo ljubljanske kulturne hiše preveč obiskovalcev?

RAZGRABLJENA KULTURA

Vljica, aprila — Delavci iz radovljiske občine so zelo navdušeni nad predstavami ljubljanske Dramy, in Cankarjevega doma. Sindikat jim organizira prevoze in zagotovi vstopnice. Toda prav tu se zadnje čase najbolj zatika.

Mugled Verdijevega Nabucca se je zel pomlad iz radovljiskih kolektivov, izjavilo 1740 interesentov, sindikat je uspelo dobiti le eno samo inavo, torej za okrog 500 obiskovalcev. Morda bodo za nekaj avtobusov to dobili karte, kadar bodo predvzeli »izven«, polovica pa si, če hiša ne bo naredila zanje vsaj predstave, te priljubljene opere es tako zelo oddana ali so spet takšne »suše«? Tega Radovljica morej vedeni, so pa razočarani, kateri večje delovne organizacije sta na primer Veriga in Elan, sato dobiti za svoje delavce vsaj taki avtobusov vstopnic. Tudi radovljica sindikat se dogovarja, da bi sameznih predstavah dobili vsaj dvesto kart.

ko je delati selekcijo, pravi se Občinskega sindikalnega sveta

Radovljica Mirko Rimahazi, ki skrbi za kulturno dejavnost. »Težave so že pri razdeljevanju na prvo in drugo skupino.«

Na sindikatu se trudijo, da bi približno enako zadostili željam vseh krajev v vseh delavcev, zato organizirajo avtobuse z odhodi iz različnih krajev. Na predstave Nabucca so peljali štiri avtobusi iz Radovljice, dva z Bleda, dva iz Lesc, po eden pa iz Gorj in iz Begunji. Lipničani in Bohinjci bodo na vrsti prihodnjic.

Kulturno življenje v radovljiski občini je zares živahnino. Pred desetimi leti so kulturna skupnost, občinski sindikalni svet in delovni kolektivi sklenili družbeni dogovor, po katerem delovne organizacije združujejo sredstva za kulturne prireditve. Na zaposlenega prispevajo večje delovne organizacije po 30, manjše pa po 40 dinarjev na leto. S tem denarjem, pa kar je še sredstev

vezasih se mu zdi, da pojenujeta in volja in ugled. Vedno se morajo boriti za denar. Saj so se v stari Jugoslaviji tudi. Ko je bilo najslabše, je nekdo posibral v puščico. Ko so leta 1934 ustanovili Kranjsko glasbeno društvo, so po Kranju nabrali podporne člane. Ti so poskrbeli, da so imeli pri godbi za najnovejše.

Vojna jih je razbila. Franc je prišel 1944. leta v Kokrški odred in z njim tudi na Koroško. Pri Lubasu v Celovcu so ob koncu vojne pobrali inštrumente in že je imela 14. divizija trinajst mužev v svojo godbo na pihalu.

Takrat je bila godba na pihalu še cijena. Pa zdaj poglejte! Če bi ne bilo pogrebov, bi razpadla, ker bi ne bilo denarja za njeno vzdrževanje. Stanejo prevozi, stanejo inštrumenti, obleke.

Imajo ljubljanske kulturne hiše preveč obiskovalcev?

RAZGRABLJENA KULTURA

Vljica, aprila — Delavci iz radovljiske občine so zelo navdušeni nad predstavami ljubljanske Dramy, in Cankarjevega doma. Sindikat jim organizira prevoze in zagotovi vstopnice. Toda prav tu se zadnje čase najbolj zatika.

Radovljica Mirko Rimahazi, ki skrbi za kulturno dejavnost. »Težave so že pri razdeljevanju na prvo in drugo skupino.«

Na sindikatu se trudijo, da bi približno enako zadostili željam vseh krajev v vseh delavcev, zato organizirajo avtobuse z odhodi iz različnih krajev. Na predstave Nabucca so peljali štiri avtobusi iz Radovljice, dva z Bleda, dva iz Lesc, po eden pa iz Gorj in iz Begunji. Lipničani in Bohinjci bodo na vrsti prihodnjic.

Prav za Ljubljano je izredno zanimanje, pove Mirko Rimahazi. »Takšno, da se zveza kulturnih organizacij pritožuje, da je potem pri domaćih prireditvah premalo obiska. Zato moramo komariti med enim in drugimi. Ljudem pa je treba ustrezti. V prvih letih družbenega dogovora so prihajala gostovat gledališča iz Ljubljane. Zdaj so takata gostovanja predraga, pa tudi odrazi pravega. Primeren oder ima le Bohinjska Bistrica, malo večji so v Podnartu, Kropi in Ribnem, Radovljica pa

iz drugih naslovov, organizirajo v občini od 30 do 50 različnih kulturnih prireditv na področju občine, kjer je pač dvorana v primeren oder. To so prireditve amaterskih in poklicnih gledališč skupin in folklora, koncerti in podobno. Vse prireditve v okviru občine so brezplačne, za obiske predstav v Ljubljani pa delavci prispevajo tudi sami.«

Prav za Ljubljano je izredno zanimanje, pove Mirko Rimahazi. »Takšno, da se zveza kulturnih organizacij pritožuje, da je potem pri domaćih prireditvah premalo obiska. Zato moramo komariti med enim in drugimi. Ljudem pa je treba ustrezti. V prvih letih družbenega dogovora so prihajala gostovat gledališča iz Ljubljane. Zdaj so takata gostovanja predraga, pa tudi odrazi pravega. Primeren oder ima le Bohinjska Bistrica, malo večji so v Podnartu, Kropi in Ribnem, Radovljica pa



Prvomajska budnica je nekaj zares lepega. Včasih so ljudje že po prvih taktih kar pridriži na cesto. Zdaj pa ne veš, komu igraš. Na Planini je toliko ljudi, pa se le sem in tja pokaže kakšna glava. Saj človek ne igra sebi!

Jutri zvečer, na predvečer prvega maja, bo pihalni orkester koncertiral na Titovem trgu v Kranju. Njegov sin Branko je njihov dirigent. Lep program so pripravili, odlomek iz Smetanove Libuše po Dalmatiniku. To muziko ima Franc zelo rad, saj je zahtevna, a lepa za uho.

Se bo igral, dokler bo mogel. Sicer pa, saj bi bila pri basih prav praznina, če bi odnehal ...

D. Dolenc

KULTURNI KOLEDAR

KRANJ — V Prešernovi hiši so včeraj odprtli 17. razstavo Westeast, v okviru katere razstavlja tudi pesnika Gorana Kunaver in Ljubljane.

V galeriji Mestne hiše pa so odprta razstava akad. slikarja Draga Hrvatkega.

RADOVLJICA — V Šivčevi hiši je odprta razstava ilustracij Marjana Amaliettija.

PREDDVOR — Od danes pa do četrtek, 1. maja, in nato spet od ponedeljka, 5. maja, pa do petka, 9. maja, od 10. do 12. in 15. do 18. ure je odprta razstava izdelkov skupine oskrbovac in likovnih del učencev šole Simona Jenča iz Kranja. V pondeljek, 5. maja, ob 16. uri bo v Domu kulturno-zabavnem program, na katerem nastopa skupina KUD Visoke z Gašperji.

GLASBENI DOGODEK

KRANJ — Čeprav bo koncert kranjske mezosopranistke Sabire Hajdarevič ob 10. maja v kranjski stolni cerkvi, že zdaj za nastop vrla izjemno zanimanje. Ob Hajdarevičevi, letosni dobitnici gorenjske Prešernove nagrade, bo na orglah igrala Angela Tomančić.

NAŠE ŽENE V GORAH

BLED — Komisija za kulturo in proučevanje zgodovine planinstva je že za letošnji 8. marec pripravila spominsko razstavo fotodokumentacije, ki se je zdaj preselila v Festivalno dvorano na Bledu. Obiskovalci razstave si lahko ogledajo fotografije in drugo dokumentacijo naših prvih alpinistov, kot so bile na primer Roza Skantar-Sestova, ki je leta 1870 kot prva ženska stopila na Triglav. Sledile so ji seveda še mnoge znane slovenske alpinistke, od Nadje Fajdiga do Barbke Lipovšek-Ščetin. Na razstavi pa je v preko 30 slikah tudi vrsta zavzetih in dolgotrajnih oskrbnic planinskih postojank pri nas. Razstava bo odprta do 9. maja.

APLAZV NA ODPRTI SCENI

ŠKOFJA LOKA — Premieri Debelih zvodov Petra Fuleža na Loškem odru je prisostvoval tudi sam avtor, Jure Klinger iz Maribora. Ko je Janez Eržen gladko, v eni sapi, naštel devetindvajset različnih aktov, ki jih je Fulež reševal kot administrator, si Klinger ni mogel kaj, da mu ne bi zaploskal, dvorano pa mu je sledila. Temu »nevarenemu« mestu sta se namreč v monologu raje izognila oba profesionalna igralca Polde Bibič in Janez Klasinc, ki sta se že pred leti spopadla z zabavnim Klingerjevim tekstrom.



nima dvorane, kjer bi lahko imeli večje prireditve. Za manj zahtevne imamo kinodvorano, za folkloro in pevske zbrane pa osnovno šolo. Festivalna dvorana na Bledu je predraga, uporabna je le za koncerte. Zato ni nič čudnega, da ljudi vleče v Ljubljano. Sedaj je lastna udeležba po 350 dinarjev. Od 1. maja pa bo vstopnica 1000 dinarjev. Ljudje pravijo, da bi plačali tudi več, tudi polno ceno, da bi jim le organizirali ogled.«

D. Dolenc



Slikar Miha Maleš je že pred leti, leta 1980, poklonil Kamniku 2600 svojih likovnih del. S tem je lahko nastala mestna galerija, ki občasno prireja razstave njegovih del.

Slikar in grafik Miha Maleš se je šolal v Zagrebu, na Dunaju in v Pragi v letih med 1922 do 1927. Studij je končal na praški grafični šoli. Malešev motivni svet je tako v grafiki kot v slikarstvu zelo širok, opus pa obsežen. Uspešen je bil v ilustraciji, ukvarjal pa se je tudi s slikanjem na steklo, krašenjem keramike in izdelovanjem predlog za tapiserije.

niti ne vseh slik naenkrat. Razobesili jih bodo po stenah klubskih prostorov, v avli, morda tudi v jedilnici, povsod tam, kjer bodo najbolj vidne tako stanovalcem doma kot tudi obiskovalcem. Da bo ta, vsekakor izjemna stalna razstava tudi lepo pripravljena, so za pompol naprosil strokovnjake.

Čeprav prihaja v Dom upokojencev vsekdan dan veliko obiskovalcev, predvsem sorodnikov stanovalcev in tudi

stiki s krajevno skupnostjo so živahni, saj v Domovih prostorih organizirajo tudi društveno dejavnost, pa slik Miha Maleša vendarle ne bi video toliko obiskovalcev, kot bi jih, recimo, lahko, če bi bile grafike razstavljene v galeriji sredi mesta. Zato se zdaj že dogovarja z Gorenjskim muzejem, kdaj bi se dragocena zbirka za nekaj časa lahko preselila tudi v eno od galerij Gorenjskega muzeja; najverjetnejne bo to že junija.

L. M.

vami, ki nastajajo v kavarnah, gostilnah.

Zakaj tak odnos? V Parizu izkoristijo vsak kotiček, da razstavijo sliko. Ni tako pomembno, ali razstavlja v galeriji ali kje druge. Saj tudi tisto, kar je v galeriji, ni vedno kvalitetno. Mislim, da se bo tak način predstavljanja likovne ustvarjalnosti še razširil. Zakaj le bi kdo hotel ovirati stil likovnih del z ljudmi? Je pa res, da vse ni dobro, kar visi na zidu. Marsikaj znamo vrednotiti šele kasneje. Spomnim se, da je naša galerija razstavljala slike Jožeta Tisnikarja, ki je bil še povsem neznan, zdaj se za njegove slike pulijo vse galerije ... Zato naj bi bile tudi v bodoče naše galerije odprte za vse smeri in zvrsti likovne umetnosti; tudi za tako imenovana nova iskanja, eksperimentalne razstave, ki ljudi — vsaj po obisku sodi — tudi zelo zanimajo.«

• Galerijo delo je v bistvu zelo izpostavljeno, okusi so različni ...

• Nekateri bi res radi le umetnost prvega razreda, vendar pa bi takšna elita na zaprtost izključila vse mlade, s tem pa njihov razvoj. S takšno politiko si nekatere galerije res ustvarjajo sloves, meni pa se zdi, da s prvo poteko se nihče ni postal pomemben slikar, za to sta bila potrebna čas in prostor za raziskovanje ustvarjenega. V kranjskih galerijah smo imeli zato za oboje vedno dovolj posluha.« L. M.



bilo. Očitno prostor ni ovira za razstavljanje?

• Ce ne bi bilo izmenjave razstav, kmalu lahko govoril tudi o takih ovirah. Ali še huje; ce bi razstavljali le domače avtorje in se zapirali pred novostmi, ki jih prinašajo druga okolja, bi imeli kmalu le še provincialno likovno dejavnost. To, da likovna dejavnost bohti, je le izraz časa, je prizadevanje, kako človeka potegniti iz sive in vsakdanosti. Enako se dogaja v literaturi, v glasbi ... Vse več ljudi prijemlja

• Tako bogate likovne dejavnosti v Kranju in na Gorenjskem že dolgo ni

ŽIVAHNA LIKOVNA DEJAVNOST

BARVE IN OBLIKE MED SIVINO ČASA

ij, aprila — V Gorenjskem muzeju likovna dejavnost nima toliko prostora, kot bi ga glede na zanimanje potrebe časa morala imeti. Vse večji obisk v galerijah pa kaže, da ljudje utrip časa — včerajnjega in današnjega — radi pogledajo tudi na slikah. O tem kustos Gorenjskega muzeja, dr. Cene Avguštin

do časa del tega bogastva najde prostor v galerijah.

• Kmalu se bo Zavod za spomeniško varstvo preselil iz Tavčarjeve 43 v grad Klesselstein. Kako boste uporabili te prostore?

• Se vedno ne bomo imeli takšnih možnosti — kot jih imata na primer Celje in Ptuj — da bi lahko vso stavbo namenili opremi z zgodovinskimi predmeti, vključenimi v staro, lepo arhitekturo. V Kranju bi bila za kaj takega najprimernejša Pavšlarjeva hiša — bolj kot pa za stanovanje, kot jo zdaj uporabljamo. Arhitektura iz 18. stolnega, freske v stavbi, arkadno dvorišče, vse to je pri tej hiši še neizkorisceno. Na načrtu pa je, da bo v izpraznjenih prostorih Tavčarjeve 43 nastala predavalnica; vse stroke, s katerimi se ukvarja

Gorenjski muzej, imajo namreč tudi veliko diapositivov, ob katerih lahko na takih in drugačnih predavanjih osvetlimo marsikaj, cesar zdaj z živo besedo in s stikom s poslušalstvom ne moremo.«

• Ko že govorimo o stiski s prostoročom, ki jo občuti Gorenjski muzej — ali ni nekaj možnosti tudi v Mestni hiši?

• Res ima 350 let starra mest

Termopol je na poti, da prek OZN postane zgled vsem nerazvitim deželam

Recept za najhitrejši razvoj nerazvitih

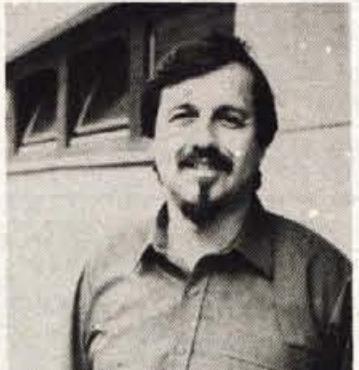
Sovodenj, 23. aprila — Ekonomski fakulteta iz Ljubljane je za razpravo v centralnem komiteju zveze komunistov Slovenije o opiranju na lastne sile predstavila Termopol kot primer, kako je mogoče uspešno združiti način upravljanja in vodenja z ekonomsko učinkovitostjo. V združenju malega gospodarstva pri Gospodarski zbornici Slovenije si zdaj prizadevajo, da bi bil Termopol v UNCTAD, konferenci Združenih narodov o trgovini in razvoju, sprejet za vzorčni model; za zgled, kako se v nerazvitem kraju lahko razvije sodobna proizvodnja, ki je spremenila življenje ljudi in podobno njihovega kraja. Potrditev bi kolektivu pomenila več kot samo priznanje. Termopol bi nerazvitim deželam oziroma deželam v razvoju lahko ponudil svoj model organizacije, proizvodnjo, svojo tovarno.

Termopol ni umetna tvorba. Zrasel je iz kraja, iz želje oziroma potrebe ljudi, ki bisi ob pičlem zaslužku od gozda in polja odrezali boljši kos kruha.

Rezati so ga začeli 4. maja 1959. Termopol jim je dal možnost. Ne le za boljši kos kruha, za boljše življene; zadržal jih je doma, tudi tiste v najbolj odrčnih hribih. Dobre četrt stoletja so že skupaj. Dovolj dolgo, da so se zrasli.

Med 131 delavci sto domaćinov

Danes daje Termopol stotim domaćinom in njihovim družinam socialno varnost, otrokom pa obeta, da se bodo nekoč zaposlili ravno tako kot so se starši. Vendar za razliko od staršev, ki so večji del nekvalificirani, kot kvalificirani, srednje, višje ali celo visoko izo-



Lojze Bogataj, direktor Termopola

vila v gozdu ali na polju. Takrat mora Termopol razširiti mrežo podbenih sodelavcev po dolini, v Ziri, Gorenjsko vas, Škofje Loko.

Termopol ima tudi več kot petdeset kooperantov. Na Sovodenju je eden.



braženi delavci. To jim obljubla Termopol, ki vzporedno s programom predelave plastike načrtuje nov razvoj predvsem na prodaji tehnologije in znanja doma in na tujem.

Plaže delavcev iz Termopola so solidne. V prvih treh letosnjih mesecih so zaslužili povprečno po 73.643 dinarjev. Zaslужek v tovarni jim pomeni glavnico družinskega proračuna. V Termopolu pa ne dobitjo le plače. Kdor gradi ali obnavlja stanovanje, lahko računa na posojilo. Letos si je devet delavcev razdelilo 11 milijonov dinarjev. V podjetju imajo tudi lastno kuhinjo in jedilnico.

Zanimanje za delo na domu

Kar 37 Sovodenjčanom daje Termopol dodatni zaslужek s pogodbom delom na domu. Prevzemajo ga delavci, njihovi sorodniki pa tudi drugi krajanji. Opravljajo preprosteja ročna dela; lepijo in šivajo elemente za etui, jih sestavljajo, obstrigujejo otroške vozičke iz žameta in podobno. Plačani so od kosa. Za delo te vrste je veliko zanimanja. Težava nastane le takrat, ko imajo ljudje najbolj nujna oprav-

Zamudna vožnja v Loko odpade

Roman Ušenčnik in žena Lojzka iz Koprivnika sta še pol leta nazaj delala v loškem Šeširju. Zjutraj sta vstajala ob pol štirih, doma sta bila spet čez dvanaest ur. Zdaj Lojzka dela v proizvodnji, Roman s kombijem vozi material kooperantom in se vrača ob njih z izdelki. Zasluzita bolje kot v Šeširju. Glavno pa je, da sta več prosti. Domu imajo še nekaj zemlje in gozda. Samo od zemlje ne bi mogli živeti. Tudi včasih, ko so bili še bolj skromni, niso mogli. Tkali so platno. Zdaj so drugačni časi, drugačne zahteve in potrebe. Roman in Lojzka Ušenčnik sta zadovoljna.

Sovodenj ima vse

V krajevni skupnosti Sovodenj živi 650 ljudi. Središče Sovodenja je majhen trg ob mostu z gasilskim ter zadružnim domom. Sovodenj se ponaša še s štirizredno osnovno šolo, trgovino, pošto, poslovalnico kmetijske zadruge in dvema industrijskima: obratom Jelovice, v katerem predelujejo les, ter Termopolom, v katerem predelujejo plastične mase.



Ramona Ušenčnik, delavec

Prav Termopol ima največ zasluga za to, da ima Sovodenj vse, kot všečno pravijo domaćini. Ne le hiše, ki smo jih našeli; ima tudi kanalizacijo, telefone, razgibanje dejavnosti. Tudi v tem srednjeročnem obdobju je krajevna skupnost s Termopolom sklenila samoupravni sporazum, po katerem podjetje odvaja za krajevni razvoj dva odstotka od kosmatih osebnih dohodkov.

Podoben sporazum so imeli tudi v preteklih letih. S Termopolovo pomočjo in lastnim samoprispevkom so na Sovodenju lani odprli nov gasilski dom, naredili so kanalizacijo, javno razsvetljavo in, kot že rečeno, napelejali 120 novih telefonskih priključkov po vsej krajevni skupnosti. Termopol pomaga planincem graditi dom na Ermanovcu, ki ga bodo odprli julija. Na Ermanovcu bodo še letos zgradili tudi protipožarni bazen.

Delavci Termopola ne odklonijo niti pomoči kulturno-umetniškemu in turističnemu društvu, lovcem, odboru Rdečega križa, zvezni borcev, šoli, ki ji vsako leto sofinancirajo šolo v naravi in so jo obogatili z računalnikom spectrum. Za novo leto prispevajo denar za enotno obdaritev vseh otrok.

Ob splošnih volitvah pred štirimi leti sem bil izvoljen za predsednika sveta krajevne skupnosti. Takrat je bil na referendumu izglasovan tudi samoprispevki za gradnjo Doma. Na vseh, v vodstvu in gradbenem odboru je bila velika obveza. Po drugi strani so bile težave, kajti takrat so bili sprejeti tudi ostri ukrepi glede tovrstnih investicij. Ničkolikokrat sem bil kot predsednik v precepu, ko bi raje prijal sa-



Dom krajevne skupnosti Tenetiše

Tenetiše, aprila — Leon Strukelj: »Za predsednika sveta krajevne skupnosti sem bil izvoljen pred štirimi leti ob splošnih volitvah. Takrat je bil v krajevni skupnosti na referendumu izglasovan tudi samoprispevek za gradnjo doma... Raje bi delal sam z lopato, kot pa odpiral vrata za 'zeleno luč'...«

Bilo je 28. junija pred štirimi leti, ko so v eni najmanjših in tudi najmlajših krajevnih skupnosti v kranjski občini, v Tenetišah, odprli za krajevni praznik javno telefonsko govorilnico. Takrat so svečano položili tudi temeljni kamen za izgradnjo Doma krajevne skupnosti. Lani, tudi za krajevni praznik, konec junija, so Dom svečano odprli. Ni še gotov. Letos jih čaka še trgovina. Vendar je v domu že lep čas zelo živahn. Praktično ni dneva, da se v lepo urejeni dvorani ne bi kaj dogajalo: kulturne prireditve, sestanki, rekreacija, srečanja mladih, borcev, tečaji aerobike, lutkovne igrice, proslave, gledališke predstave... Dom je zares postal središče in potrdil željo in potrebo krajanov po njem.

»Ob splošnih volitvah pred štirimi leti sem bil izvoljen za predsednika sveta krajevne skupnosti. Takrat je bil na referendumu izglasovan tudi samoprispevki za gradnjo Doma. Na vseh, v vodstvu in gradbenem odboru je bila velika obveza. Po drugi strani so bile težave, kajti takrat so bili sprejeti tudi ostri ukrepi glede tovrstnih investicij. Ničkolikokrat sem bil kot predsednik v precepu, ko bi raje prijal sa-

mo za lopato, ne pa da sem odprial vrata za 'zeleno luč' za gradnjo. Verjam, da sem videl željo in podporo v krajevih, v ostalih članih in gradbenem odboru. Nič koliko prostovoljnih delavnikov je bilo narejenih. Ljudje so redno odstopili les. Čutili so, da gradijo zase. In hitro je bilo treba delati, saj je infekcija neusmiljeno klestila denar. Doslej smo v krajevni skupnosti zbrali Denar okrog 8 milijonov dinarjev. Zavarovalnici pa je ocenjen na 17 milijonov dinarjev. Če bi danes začeli, ga težko naredili. Res pa je tudi, nam je uspelo, ker smo pač majhna krajevna skupnost, vendar pa enotno ugotovljiva Leon Strukelj, ki je bil predsednik v letu 1980.«

A. Žalaf

Telefonsko omrežje za 150 hiš

Brezje, aprila — Slavko Škofic, po poklicu organizator dela, bil predsednik gradbenega odbora v krajevni skupnosti Brezje, za izgradnjo primarnega in sekundarnega telefonskega omrežja. Nekdaj so bili v krajevni skupnosti trije telefoni, danes pa imajo skoraj v vsaki hiši.



Velika telefonska akcija v krajevni skupnosti Brezje v radovljški občini se je začela v začetku novembra 1983. leta. Ustanovljen je bil gradbeni odbor, za predsednika pa so takrat izbrali domaćina Slavko Škofica, po poklicu organizatorja dela, ki je zaposlen v Iskri Lipnica kot vodja tehnične kontrole. V akciji so se takrat vključili tudi krajanji iz sosednje krajevne skupnosti Mošnje in Slavko je potem praktično vodil in usklajeval delo v obeh gradbenih odborih. 20 mesecev je trajala akcija, da so v obeh krajevnih skupnostih lani sredeti leta zavzeti telefoni. V krajevni skupnosti Brezje so bili nekdaj trije, zdaj pa jih je blizu 150 oziroma skoraj v vsaki hiši.

»Čeprav sem po poklicu organizator dela, se tako velike akcije, s toliko ljudmi, ne bi hotel še enkrat biti. Še vedno pa sem prepričan, da danes v krajevni skupnosti najbrž ne bi bilo vseh teh telefonov, če ne bi takrat, na samem začetku, predsednik sveta Anton Tomšič šel do vsakega posameznika oziroma hiši in dobil pristopno izjavo. Tako smo že na samem začetku zbrali 95 interesentov v naši krajevni skupnosti in 75 v sosednjem. Takrat je bilo že določen prispevek po 70 dinarjev. Ko so bile opravljene vse formalnosti z načrti in soglasji, smo imeli že toliko denarja, da smo lahko sklenili pogodbo z izvajalcem Marjanom Megličem iz Ljubljane. Mi smo se držali, on pa tudi. Tako nas inflacija preveč prizadela. Po končani akciji smo vsem, ki so prispevali denar, kaj denarja celo vrnili. V letu 1984. lani smo imeli vsi skupaj kar preko 200 delovnih dni, da smo izkopali jarke, postavili drogove in teren po spet zavrnali. Še posebej sem zadovoljen s solidarnostjo, da smo postopoma izpeljali kabel tudi do naročnikov v daljnjem Peračici. Sami stroška ne smogli, ugotavlja Slavko Škofic.«

Prav, da si je zares oddahnih, ko bil 27. maja lani tehnični prevzem marnega in sekundarnega telefonskega omrežja. Takrat je bilo garaško delo vseh, še posebej pa gradbenega odbora, končano. Danes je v krajevni skupnosti lažje dobiti telefonski priključek. Seveda je prikluček dražji kot je za prve graditelje, ki so se do njih kopali s krampi in lopatami. A. Žalaf



Slovenski kuhanji so pokušali gojenjske narodne jedi — Odbor za gostinstvo in turizem pri Gospodarski zbornici Slovenije je že lažko jesen začel akcijo oživljavanja slovenske narodne kuhinje. Ta naj ne bo gostu ponudena le v kmečkem turizmu, temveč tudi v hotelih. Toliko dobrin in zanimivih jedi imamo, ki bi jih tuji radi naročali, če bi jih le poznali. Pa jih ne, ker smo sami skoraj pozabili nanje. V hotelske ponudbe pa jih niti poskušali nismo uestiti. Srednja šola za gostinstvo in turizem Bled je svoj seminar pripravila ta mesec. Zbrane kuhanje in kuhanice iz vse Slovenije so učence in kuhanje hotelov Golf seznanili z domačo kuhinjo iz okolice Bleda in Bohinja. Izvirnih jedi je bilo toliko, da bi gostom, ki prihajajo v turističnih paketih, lahko vsak teden pripravili en dan z nacionalnimi jedmi. — D. Dolenc.

Franc Puhar-Aci:

Stari Kranj bi moral odpreti čudovita obokana dvorišča

Ko sem napisala, da Kranj še ni imel predsednika, ki bi imel mestno rad, sem imela slabo vest prav zaradi Franca Puharja-Acija, ki je imel Kranj rad. S kakšnim žarom mi je nekoč pripovedoval o starih Kranjčanih, posebnežih, kot je bil Igličev Ruda, ki je s pravo kavbojsko pištolo na širokem pasu hodil po Kranju. Pa o času, ko je bila v Kranju še vsaka druga hiša gostilna in je škof, ko so odprli prvi vodovod v Kranju, rekel, da je to zelo potrebno, ker se v Kranju samo še vino pije ...

Aci je veliko delal. Predsednik občine je bil noč in dan. Občinski uradniki prav tako. Radi so ga imeli, za takega predsednika rad delaš tudi ponocni, si jih slišal reči.

Na občini je bil v letih od 1958 do 1964. Najprej podpredsednik za »vlaže« Vinka Hafnerja, potem predsednik. Tedaj je bila občina odgovorna za vse, tudi kamen se ni premaknil brez nje. Za vse je poskrbela s pol ali pa tricert manj uradnikov kot danes. Vse odločitve, gospodarske in kadrovske, so se sprejemale v soglasju s partijo. O krajevnih skupnostih takrat še sanjali niso.

To je bil čas, ko se je Kranj začel spremenjati. Prej so zgradili po deset, dvajset stanovanj na leto, takrat so začeli s štiristotimi! Ko je Puhar predlagal tak način, so mislili, da je znorel. A je takrat zraslo Zlato polje. Uvedeni so bili stanovanjski krediti, razmahnila se je zasebna gradnja.

Vas naj ostane vas

Veliko bitko za prostor so bili. Z industrijo ven, na deželo, je bilo takratno geslo. Ločani so šli z njo v obe dolini, Radovljičani v Bohinj, Begunje. V Kranju tega niso pustili. Naj industrija ostane v Kranju, vas naj ostane vas. Če so se ljudje toliko desetletij vozili v Kranj na delo, se bodo pa še naprej. V Preddvoru so sicer postavili žago, a je bila tam že v prejšnjem stoletju. Sava so preseliли na Gaštej, Hesarjeve tekstilke pa v Tekstilindus in Inteks. Sava je danes jugoslovanski velikan, čeprav Aci razmišlja, da bi morala uvažati drugačno industrijo, plemenitejšo. Sploh bi moral Kranj spremeniti industrijo.

V njegovem času ni bilo v Kranju niti kvadratnega metra asfalta. Ceste so polivali s protipašno mešanicami, da se ni preveč kadilo. Avtobusna postaja je bila tam, kjer je zdaj restavracija Park, po trije avtobusi na dan so odpeljali z nje. Potem so jih naredili pri stari tiskarni, za deset let. Zdaj je tudi sedanja že premajhna. Aci ima preprosto rešitev za povrčanje: vrtec za njo je treba podpreti, saj sredi teh plinov res ni mesta zanj, pa bodo lahko naredili tudi obračališče.

Most z Žontarjevega vrtu in tržnica v savski valjarni

»Kranj je treba povezati s Planino ře z enim mostom,« je odločen Aci. »Takrat so bili narejeni načrti, da bi šel en most z Maistrovega trga, prav tam, kjer so potem postavili mesnico, drugi pa čez Žontarjev vrt do Blažuna. Stara savska valjarna bi bila za tržnico, pivnico in razne druge lokale. Ta načrt bi moral oživiti. Če bi ostal jaz na občini ali pa Martin Košir, bi to zagotovo speljala. Potem bi bilo mesto res povezano z drugo stranjo in zapora mesta bi dobita veljavno, ker bi bil tu obvoz.«

Gostinci so za Kranj naredili najmanj

Takrat so v Kranju pospravili staro Gorjančeve hišo, staro sodnijo,



napravili so prostor Globusu in hotelu Creina. Tudi Creina je zrasla s pomokojo občine. Takrat sta naredili industrija in trgovina velike korake. Se najmanj so naredili gostinci. Le bifeje so odpirali, in danes moraš na Kokrico, na Belo ali na Breg, če hočeš dobro jesti.

Planika je bila zgrajena in nova pekarja. Postavili so jo na rob mesta, danes pa je že sredi naselja. Vodovod so napeljali iz Bašlja. Kakšne mladinske delovne brigade so bile to! Ves vodovod, visoko z Bašlja do Kranja, so skopali na roke. Klobuk dol pred takoj mladino, je šedanesnajno ponosen Aci. Ob otvoritvi je krajino napovedal, da bodo Kranjčani za naslednjih 20 let preskrbljeni z vodo. Pa je bilo res. Premašo pazimo na naše potoke, ki naj bi bili vir pitne vode, je razočaran. Smetišča rastejo ob njih, iz novih hiš je speljana kanalizacija vanje, vsaka hiša pa ima pralni stroj ... Strup!

Stari Kranj ohraniti tak kot je

»Kaj pa stari Kranj?« Ceprav smo bili obsedeni z novogradnjami — takrat smo gradili prizidek k občini, avlo, se sellili iz stare občine — smo mislili tudi na stari Kranj. Prvi poseg je bil narejen s Plečnikom. Fasada Prešernovega gledališča, petelin, oboki ob rožvenski cerkvi, Mohorjev klanec. Za stari del Kranja ni bilo nikoli posebnih načrtov, vedno pa je bila prisotna želja, da Kranj ohranimo tak, kot je bil. Edina noviteta je mesnica na Maistrovem trgu. Takrat je bil Kranj čist. Vsa komunala je bila pod absolutno roko občine. Zdaj je podjetje. Če je denar, se dela, če ga ni, pa ne. Če sem videl, da je Kranj umazan, sem samo telefoniral, pa je bil malibor, da je že čist.

Na Pungartu smo nameravali početi glasbeno šolo, tam bi naredili odprt prostor za koncerte. Toda imeli smo slabe izkušnje z letnim kinom, ki je bil sicer vedno poln, toda ženske so prihajale z odejami. A kaj, ko smo vedno delali kaj drugega. Stanovanja so bila takrat prva in industrija. Nebotičnik smo zgradili pa pokrito kopališče v Majdičevem logu.

Tudi napake smo delali

To je napaka, vem! Toda takrat je Tekstilindus obljubljal, da bo dajal vročo vodo za bazen. Ko je bil narejen, so se premislili. Na otoku smo takrat načrtovali le park, celo z malim živalskim vrtom. Plavalni bazen pa bi moral stati pri štadionu. Tudi Šmarjetna je napaka, ki pa sem jo podedoval. Vinko Hafner se je ni hotel lotiti, jaz pa sem se je moral. Rešili smo, kar se je rešiti dalo. Zamišljena je bila še za dve nadstropji višja zgradba. Tam, kjer je zdaj restavracija, naj bi bila še klet, vse ostalo je bilo višje. Ni bilo druge rešitve; hrib za hotelom smo zravnali, naredili ploščad in zgradba je ostala v tej višini, kot je danes. Na Šmarjetni bi morala ostati koča!

Še danes je vesel, ker ni dovolil, da bi se v stari občinski zgradbi razpasle pisarne. Dolinarjevo galerijo so uredili, prostore za stalne razstave in poročno sobo. In vesel je tudi, da sta se z Martinom Koširjem uprla podreti železnico. Ko so ukinali progo proti Tržiču, nista pustila pobrati tračnic in progo so podrli s tržiške strani le do Nakla, do kranjske občinske meje. Zdaj imajo delovne organizacije tam industrijske tire.



Ne pozabiti na zgodovinopisje

»Tovariš Puhar, kaj pa bi naročil naslednjim predsednikom?«

Varujejo naj okolje in naj ne gre do industrije na polja. Naj ne širijo Kranja z idejo, da bo to nekoč mesto s sto tisoč prebivalci. Naj ostane pri tej velikosti. Pa industrijo je treba oplemenititi. Več posluha naj imajo za ohranitev starega dela mesta. Prešernovo ulico je treba prevrati in odpreti oboke. Vse kranjske hiše imajo znotraj velika obokana dvorišča. S Prešernove naj bodo narejeni prehodi v Tavčarjevo in Tomšičeve ulico. Ti dve je treba oživiti z malimi obrtmi, s trgovinicami. In obnoviti bisere stare arhitekture, kot so Pavšlarjeva, Ekslerjeva hiša in druge, jih odpreti ljudem in kulturi. Pa na most z Žontarjevega vrtu naj ne pozabijo, na tržnico v stari savske valjarni in na vodnjak na Titovem trgu. To bi bil seveda napor, toda le z naporom se nekaj naredi. In na zgodovinopisje ne smej pozabiti. Kranj ima preveč bogato in zanimivo zgodovino, da bi jo smeli prepustiti zabi.«

D. Dolenc



Marjan Peneš ob koncu delovne akcije in ob otvoritvi avtoceste Ljubljana-Zagreb leta 1958 v Novem mestu. Na sliki je v prvih vrstah, pred Titom.

Matjan Peneš, nekdanji brigadir

Mladi so prepuščeni sami sebi

Kranj, 23. aprila — »Biti brigadir je nekdaj pomenilo odzvati se pozivu družbe, maršalu Titu, biti napreden. Sodelovanje v delovni brigadi je pomenilo odskočno desko za napredovanje v delovni organizaciji, za delo v brigadi so izbirali le najboljše delavce. Danes so mladi prepuščeni sami sebi, imajo vrsto drugih težav. Mladi smo bili nekoč nosilci družbenega življenja, danes pa so iz njega odrinjeni,« pravi Marjan Peneš.

Komaj dve leti po osvoboditvi je šel takrat enajstleten Marjan Peneš prvič med brigadirje. Počitnice so bile in tisti šolarji, ki doma niso imeli pomembnejšega dela, so šli obirat hmelj v Savinjsko dolino. Deset let kasneje je kot predsednik mladine v kranjski Savi pomagal pri gradnji avtoceste Ljubljana-Zagreb, dve leti kasneje pa še pri gradnji otroškega letovišča na Stenjaku.

»Z odhodom v brigado, kjer smo gradili avtocesto proti Zagrebu, sem hotel dati zgled mladim v naši tovarni. Takrat sem bil predsednik mladinske organizacije in mladi smo bili nosilci družbenega življenja. Za delo v brigadi se je pogosto prijavilo več mladincev kot pa je bilo mest. Mladim so stale ob strani vse družbeno-politične organizacije, zavedali smo se pomena svojega dela. Danes v mladinski organizaciji za delovne akcije skrbijo mladinci, ki skušajo zbrati mlade brigadirje. Ostale družbeno-politične organizacije pa, kadar bi jih delo in prihodnost mladih ne zanimala. Mladinci so prepuščeni sami sebi, poleg tega pa imajo vrsto težav, ki jih odvraca od prostovoljnega dela. Ne vedo, če bodo

dobili službo, pot do lastnega stanovanja in ustvarjanja družine se jim zdi nemogoča, saj so cene stanovanj danes že takšne, da jih mladi s svojim delom ne morejo zaslužiti.«

Se vam zdi, da so tudi mladi krivi, ker so iz družbe vedno bolj odrinjeni? »Tudi danes bi mladi radi delali, delo se jim ne zdi sramotno, treba bi jih bilo le pravilno usmerjati. To je pokazal tudi mladinski kongres, na katerem so mladi poudarjali, da nočajo biti generacijo prihodnosti, temveč hočejo sami ustvarjati prihodnost. Zavedajo se, da niso sami krivi za današnje stanje, da se ga da spremeni in da ga hočejo spremeniti. Zato smo tudi od kongresa ZKS pričakovali več konkretnih pobud za odpravo težav mladih in vse družbe, kajti zadnjič je, da družbeno-politične organizacije, od zvezne komunistov do sindikata, naredijo kaj za mlade, da jih podprejo in pravilno usmerijo. S tem bi odpravili marsikater težavo v naši družbi, dali pa budi ponoven polet mladinsku prostovoljnemu delu,« pravi Marjan Peneš.

V. Stanovnik



Veselo praznovanje

Prvomajski nagradi dela

Beograd, 29. aprila — V palači federacije v Beogradu danes svečano podeljujejo letosnje prvomajski nagrade dela. Med nagrajenimi so tudi štirje delavci iz Slovenije. Prvomajsko nagrado dela tokrat prejme tudi Jože Peklenik, elektroinženir iz Kranja, zaposlen v Iskri Telematiki kot svetovalec direktorja za tehnično področje. O nagradi je odločilo njegovo dolgoletno uspešno delo, ki trajala že prek 36 let, stevilne racionalizacije in tehnološke izboljšave, ki so močno izboljšale kakovost izdelkov, povečale produktivnost in hkrati zmanjšale proizvodne stroške.

Druga prvomajska nagrada dela gre Janezu Rotarju iz Tržiča, strojne ključavnicičarju iz Metalke, tozda Triglav v Tržiču, kjer dela kot samostojni konstruktor. V 29 letih dela se je izkazal kot delavec, marljiv delavec, ki ga odlikuje tudi nekaj pomembnih inovacij. Delovna organizacija nekatere že več kot desetletje uporablja tudi v delovnem procesu.



Zivljenje, delo, ustvarjalnost – Življenje, delo, ustvarjalnost – Življenje, delo, ustvarjalnost

Preboj v inovacijsko družbo

DENAR MORA ISKATI IDEJE, NE IDEJE DENARJA

Vsevprek govorimo o razvoju, o znanstveno-tehnološki revoluciji, o preboju v inovacijsko družbo. Razviti svet hiti najprej, težko je loviti korak za njim. Kje tice problemi, kaj je pri nas narobe, da smo tako počasni? O tem smo se pogovarjali s tremi mladimi razvojniki kranjske Kibernetike. Narava njihovega dela jim narekuje nenehno iskanje, nezadovoljstvo z doseženim, kritičnost. Torej drugačni tudi v pogovoru niso mogli biti, govorili so predvsem o problemih, vendarle pa so kratko dodali, da se stvari le premikajo na bolje.

● V Kibernetiki so bile razvojne službe razbite po tozidih, pred dvema letoma so jo osnovali tudi na ravni delovne organizacije

Jamnik: Razvojna služba na ravni delovne organizacije je nadgradila razvojne službe po tozidih. Njen namen je poenotenje znanja, združevanje znanja za bodočnost. Prej zaradi zapiranja v tozde tako rekoč nismo vedeli drug za drugega, stari Iskraši so še vedeli, kaj kje delajo, mladi komajda. V Razvojno-raziskovalni enoti se ukvarjam tudi z raziskavami, združujemo interdisciplinarno znanje. Prej je bil problem pri tozovski razvojni službi zapoliti strokovnjaka za kemijo, matematiko, fiziko, saj ga potrebujejo le ob reševanju določenih problemov. V skupni razvojni službi brez njih seveda ne gre. Ne ukvarjam se le z raziskavami, razvijamo izdelke, za katere ni vnaprej znano, v katerem tozdu jih bodo izdelovali. Seveda pa skupna razvojna služba še ni polno zaživila, stvari ni moč spremeniti čez noč.

Pogačnik: Začetne težave so še vedno opazne. Marsikje so

še vedno vpeti v staro mentaliteto, nenehno je treba poudarjati, kaj je razvoj – da je razvoj naša bodočnost, da je bistven inovacijski reprodukcijski proces, ki je pogoj za naš bodoči obstoj.

● Mostovi znanja lahko rečemo prelivanju znanja iz znanstvenih ustanov v združeno delo in nazaj

Pogačnik: Znanstvene ustanove se ukvarjajo z bazično znanostjo, zagotavljajo izobraževanje, naše bodoče družbeno uveljavljanje v sodelovanju s tujino. V teh bazičnih znanjih je malo konkretnih stvari, ki so takoj uporabne v proizvodnji. Če pa že so, gre za zelo zahtevne izdelke in za še zahtevnejši prenos v proizvodnjo. Če je to Jožef Stefan namerava narediti laboratorij za razvoj vrhunskih izdelkov. Sprašujem se, kako bo plasiral te zelo zahtevne elemente v proizvodnjo, kako bomo osvojili vrhunski izdelek, če nismo pripravljeni nanj.

Jamnik: Čim prej moramo dobiti priključek z znanstvenimi ustanovami, da to ne bo ko-

rak, ki ga bo težko napraviti, da bo industrija sodelovala z ustanovami in obratno. Tega prelivanja je bilo doslej zelo malo.

Pogačnik: Ni dovolj, da sodelujemo z znanstvenimi institucijami, da vemo, kaj se tam dogaja; tudi njihovi strokovnjaki bi morali prihajati k nam, da bi vedeli, kaj se dogaja pri nas.

Jamnik: Negibljivost kadrov je problem, evropski problem, naš toliko bolj. Nimamo ustrezne politike, kako pridobivati strokovnjake, kaj šele, da bi jih ustrezno motivirali.

● Inovacije imamo, toda zelo počasi jih spravljamo v proizvodnjo

Jamnik: Na začetku, ko sem na sejmih v tujini videl bleščeče izdelke, sem se počutil manjvrednega, sčasoma, ko sem prišel v stike s tujimi kupci, pa sem spoznal, da v znanju prav nič ne zaostajamo, le izkoristiti ga ne znamo. Imamo prav toliko in tako pametne ljudi kot kjerkoli drugje, saj je znano, da naši ljudje na tujem dobro uspejo.

Rakovec: Korak, ki nam vzame največ časa, je industrializacija inovacij. Hitro smo, de-



O problematiki inovacij in motivaciji za inovacijsko dejavnost smo se pogovarjali s tremi razvojniki kranjske Iskre Kibernetike. Pavel Jamnik je vodja projekta v Razvojno raziskovalni enoti Kibernetike, Jože Pogačnik je vodja projekta v Iskri Instrumenti Otoče, Alojz Rakovec pa vodja razvojne skupine v tozdu Tovarna števcev v Kranju. (od leve proti desni). Foto: F. Perdan

nimo, razvili digitalno stikalno uro, v pol leta. Minili pa sta že dve leti, a jih še vedno ne izdelujemo serijsko. Problem je v sposobnosti osvajanja inovacij v proizvodnji.

Pogačnik: Pomembna je splošna inovacijska naravnost, inovativna sposobnost vseh. Poglejte, iskrascop smo razvili kot svetovno novost, zdaj ni več, vendar jih ne naredimo toliko, kot bi jih lahko prodali, kaj šele, da bi prodajo spodbujali. To je naš splošni problem, ne prodremo tam, kjer bi lahko.

Jamnik: V razvojnem pogledu ne obvladamo marketinga, reproducije proizvodnega procesa. Inovacije imamo, vendar novih izdelkov ne znamo hitro izdelati in z njimi zaslužiti, denar pa spet obrniti. Ker smo zaprti, zavoljo tega nismo tepeni, še premalo nam gre slabo.

Pogačnik: Dobro smo družbeno organizirani, da se povezujemo, združujemo delo, pri inovacijah pa se vedno kje zataknem.

Jamnik: Denar bi moral iskati ideje, ne ideje denarja.

Ker tega preboja še nismo na-

redili, je težko s prstom pokazati, kaj je narobe, kdo je kriv.

● Razvojno delo ima svoje posebnosti, iskanje je poplačano z veseljem, z razvojem tehnik pa se spreminja tudi način razvojnega dela

Rakovec: Razvojnik je kot gobar. Ko najde gobo, je ves njegov trud poplačan z veseljem. Kolikor bolj straten gobar je, toliko večje je veselje. Razvojno delo je užitek, poplačano pa ni vselej.

Pogačnik: Četudi je goba užitna, je vsi ne jedo. Tudi z inovacijami je tako.

Jamnik: V ustaljenem procesu je inovacija motnja, sitna muha, ki jo najraje odzenejo.

Pogačnik: Razvojniki smo večno nezadovoljni, kritični, seveda pa s tem ni rečeno, da je vse slabno, da se stvari ne premikajo na bolje.

Rakovec: V zadnjem času je bilo dosti več storjenega za boljšo razvojno opremljenos, posodablja se, toda tudi tu so zaostanki.

Jamnik: Način našega dela se spreminja, razvojno mesto je vse bolj opremljeno, ideje se preverjajo na računalniku, ne več fizično. M. Volčjak

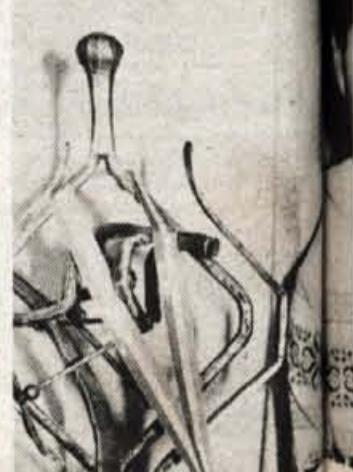
Grega Benedik iz vrednosti

»SEDAJ SE POTLEJ«

Žirovica, 22. aprila – Torej ki, potlej pa bomo videli

Vrhunska smučarska že nečasa ni ved ljubiteljska zabava ampak težko delo. Raziladi vzdvižki so se prijeli vrhunske smučarjev, od avtomatov vratci, do klovnov belega cipa sa in gladiotorjev, ki zadovoljite svoje strasti občinstva in poslovnežev, katerih cilj je, od smučanja rije in smučanja čim več iztrzati.

Zirovničan Grega Benedik je 23-letni član letos zelo uspešen jugoslovanske reprezentance v alpskem smučanju, študent 2. letnika mariborskega VET-a je dobil letos zaradi dveh bleščic slalomskih uspehov na



Stane Jamnik in Robert Likozar iz Oljarice v Britofu

DRAGA, TODA ZELO KORISTNA NAPRAVA

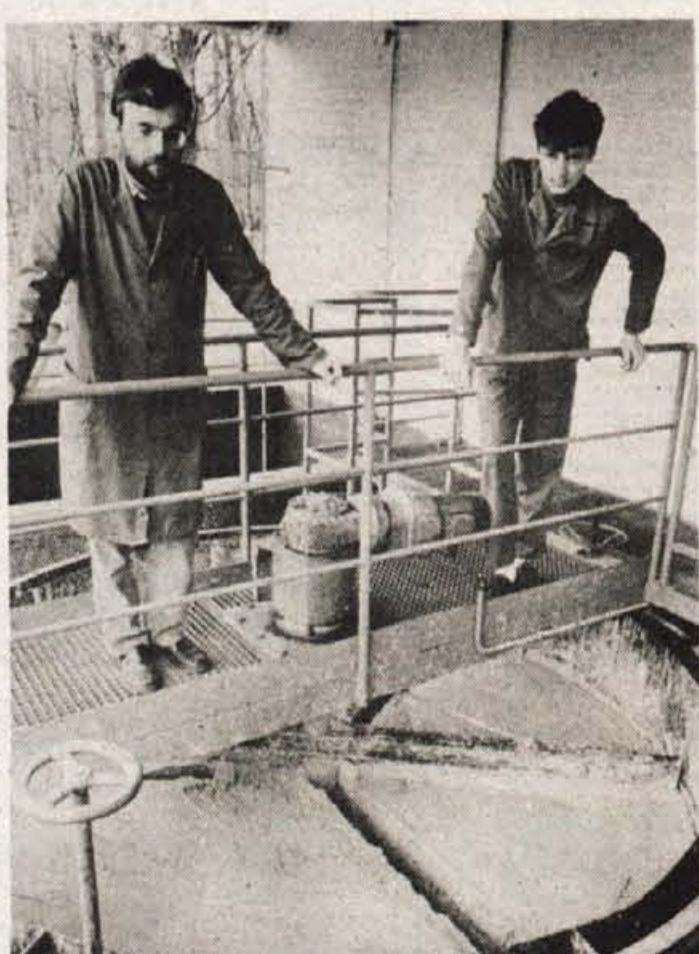
Odnos do okolja se je v zadnjem času bistveno spremenil, pravi Stane Jamnik, tehnolog v Oljarici v Britofu pri Kranju, ki bedi tudi nad čistilno napravo. Otroci, ki nas obiščejo ob šolskih ekskurzijah, najprej vprašajo, kam teče umazana voda.

„Če sem pošten, moram reči, da smo bili prisiljeni postaviti čistilno napravo, saj sicer ne bi dobili soglasje pri gradbenih posogih. Res pa je tudi, da smo se sami zelo potrudili,“ je dejal Stane Jamnik. „Čistilna naprava je leto dni obratovala poskusno, letos pa dela redno. Lansko polegje je bilo vroče, Kokra, kamor se prej stekale odpadne vode, je zelo upadla. Večkrat sem si dejal, kako dobro je, da imamo čistilno napravo, saj bi bile sicer težave velike.“

Čistilna naprava, ki iz odpadnih vod odstranjuje maščobe in druge organske snovi, je seveda draga, danes bi jo lahko ocenili na 80 milijonov dinarjev. Povzroča tudi stroške, posebej drago je odlaganje odpadnega mulja, ki ga kot poseben odpadek vozijo na smetišče v Tenetišče. Toda, pravi Stane Jamnik, skrajni čas je, da skrbimo tudi za okolje, v katerem živimo, saj sicer delamo škodo sami sebi.

V čistilni napravi smo pri delu našli Roberta Likozarja, enega od tehnikov, ki upravljajo z njo. Nadzoruje vse v napravi, popravi, če se kje kaj pokvari, ter pripravlja apno in kislino, s pomočjo katere čistijo z maščobami prepojene odpadne vode. Noč in dan morajo bedeti, zato dela v štirih izmenah, tudi ob nedeljah in sobotah, kadar je na vrsti. Nadzor je seveda zelo pomemben, saj je ob okvarah treba hitro ukrepati. Večkrat sicer še ni bilo, toda vedno je treba kaj storiti.

Iz čistilne naprave odteka v Kokro ob 85 do 95 odstotkov očiščena voda. Povsem čista, torej še ni. Morali bi jo speljati do nove kranjske čistilne naprave, kjer bi jo spustili še skozi kemično čiščenje. Toda kanalizacija



Tehnolog Stane Jamnik in tehnik Robert Likozar, ki bedita delom čistilne naprave (od leve proti desni) pri zbiralniku odpadnega mulja. Foto: F. Perdan

doto tja ni zgrajena, kdove kdaj bo. Razmišljajo tudi, kako bi koristno uporabili odpadni mulj, delajo študijo, ki bo pokazala, kaj storiti.

Oljarica ima neposrečeno lokacijo. Nastala je iz bivše žage,

pred davnimi časi, ko še nihče ni mislil na varstvo okolja. To jih je prisililo, da so postavili čistilno napravo. Vendar, pravijo danes, to je res draga naprava, toda zelo koristna.

M. Volčjak

Janez Golmajer, modelar iz Peka:

NAJTEŽJE JE NAREDITI PRVI MODEL

Kakšna bo kolekcija za naslednjo sezono? Kot vsi drugi tudi Pekovi modelarji kukajo čez mejo, na sejme v München, Verono, Padovo, Firence. Pri delu se idorajajo ena za drugo, variacija za variacijo. To je živčno delo, pravi Janez Golmajer; to je delo, pri katerem nisi nikoli zadovoljen.

Najtežje je narediti prvi model, prototip. Ko je model še na pol narejen, se že kaže nova ideja. Iz prvega modela nastaja grupa modelov z majhnimi razlikami. Vsak modelar jih naredi po sto in še več. In ker je v Peku trinajst modelarjev, je za vsako sezono pripravljenih tudi po 1400 modelov. Ko je ta enoparovska kolekcija narejena, si jo pridejo ogledati poslovodje iz vseh poslovnic in naredi prvo selekcijo. Dajo še kakšne napotke, saj najbolj vedo, kaj hočejo kupci.

Modelarji nato izdelajo zelo zoženo kolekcijo. Iz nje pa poslovodje izberejo modele, ki jih bodo naročili za svoje poslovnice. Od 1400 modelov se kolekcija zmanjša na 200, 300 modelov.

Tujci kupujejo prek svojih potnikov. Kolekcija zanje mora biti pripravljena čimprej, ker ima prvi zagotovo boljše uspehe. Roki so iz leta v leto krajši. V Peku je zanimiv čevelj v proizvodnji že čez teden dni, pred dvajsetimi leti pa so rabilni nekaj mesecev.

Vsek modelar mora svoje modele vpeljati v proizvodnjo, sproti pomaga reševati probleme. Sodelujem, dokler čevelj ni v škatli, pravi Ivan Golmajer.

V Peku imajo sposobno modelarsko ekipo, vsak je mojster, Ivan Golmajer je eden najboljših. O njegovih uspehih govore nagrade, ki jih je dobil

na tekmovanju čeveljarjev vse Slovenije v Slovenjem Gradcu. Stirikrat ali petkrat zapored je bil prvi, v Beogradu enkrat prvi in dvakrat drugi, njegova je bila tudi prva nagrada potrošnikov za otroški čevelj.

„Zelo pomemben je smisel za kreiranje, okus za modo. Šola ti ne da vsega, pri našem delu delajo mojstri izkušnje. Vedeti moramo, kakšni okusi v želje vodijo ženske v Sovjetski zvezni, kakšni so okusi v Združenih državah. Medtem ko je obutev za Sovjetsko zvezzo podobna evropski, zahtevajo Američanke in Američani udobnost. Udobnost daleč pred eleganco. Preden se Američani odločijo za kopito, ga dobro preskusijo, da se bo

noga zares dobro počutila. Evropa pa hoče moč, za katero se lahko tudi mora potprijeti.

Poleti delajo za zimo, poletje za poletje. Živijo vsaj za potrebe naprej, od ideje do izdelka. Veseli so, če zvedo, da se hodi modeli dobro prodajo. Le da imajo oni sami kaj morda od tega, pri osebnem dohodu se ne pozna, da se je kateri njihovih modelov dobro prodajo. Pa bi morali vedeti, kaj model je bil dober, saj je v posebej stvaritev posamezna. Saj ne gre le za denarno, temveč je tudi moralno znanje, da jim je uspelo narediti model, ki bo delovni in izdelovalci prinesel več, pridobil kupce tudi za naprej. D. Dolenc

Življenje, delo, ustvarjalnost – Življenje, delo, ustvarjalnost – Življenje, delo, ustvarjalnost

Z rovnice, alpski smučar mednarodne

EM SMUČAR, A...«

...ravaj, kot da si zdrav, so dejali Gregi Benediku zdravni-
bo poškodba odnehal ali pa boš moral pod nož.

sportnika mednarodnega razre-

Stipendije, do katere sem za-
tega statusa upravičen, še
prejemam. Dobim pa jo od
Alpine, ker smučam v njenih če-
rtej, od TKS Jesenice in kot re-
presentant od Smučarske zveze
Slovenije, prav tako pa dobim
nemške, ki znašajo določen od-
stotek prispevka v naš smučar-
skih sklad. Ne tarnam, da slabo
svim. Vendar, če bi v katerem-
koli poklicu toliko garal, vložil
truda in toliko vadiš, bi
veliko več denarja. Kruh
slovenskega športnika je trd in

ga nobenemu ne privoščim. Ko
pa enkrat ugrizneš vanj, se mu
moraš ves predati, sicer je ne-
smiselno še vztrajati. Nakaj ča-
sem ob smučariji še študiral,
sedaj pa to ne gre več.

Kakšno bo tvoje življenje, ko
boš odložil smuči?

Ne vem, tega verjetno še ci-
ganka ne ve. Zanesljivo bo moj
prvi cilj dokončanje šole. Do na-
slednjih olimpijskih iger bi rad
še tekmoval. Vendar ne vem, ka-
ko je s poškodbo. Vso zadnjo se-
zono sem se izogibal vaj in tre-
ningov, ki bi lahko škodovali.
Sedaj so mi zdravniki rekli, naj
en mesec počnem vse, kar mora-
jo početi moji tovariši. Potem pa
bodo videli: ali bo potreben nož
ali pa bom lahko še dirkal.

Vse je prizadela nesreča Jože-
ta Kuralja.

»Vsak dan smo v smrtni ne-
varnosti. Vozimo mi ali trenerji,
več smo za volanom kot na tek-
mah. Po Jožetovi nesreči smo se
odločili, da bodo za volan sedali
samo določeni trenerji, sprem-
jevalci oziroma tekmovalci. No-
beden od nas ni slab šofer, ven-
dar naredi svoje utrujenost. Tu-
di zaradi tega trdim, da je naše
delo težko.«

Jugoslovani ste letos, seveda
tudi ti, naredili slalomski čudež.

»Pod vodstvom slalomskega
trenerja Jožeta Šparanca smo
kvalitetno trenirali in zato uspe-
li. Čeprav nisem veljal za izrazi-
tega slalomista, sem bil v tej se-
zoni enkrat peti in enkrat sedmi
v tekmi svetovnega pokala. Na
račun slaloma pa sta verjetno tr-
pela veleslam in supervelesla-
lam.«

J. Košnjek

Aleš Jelovčan, študent

Delavski 1. maj

OB ŽEBLJARSKIH STROJIH NI POČITKA

Jesenice, aprila — V žebrijarni jeseniške Železarne je neznosen ropot, še hujša pa je norma — Ljubo Petrovski vztraja že petnajst let — Velika želja družine: lastna streha nad glavo

V žebrijarni jeseniške Železarne se ne moreš pogovarjati, ker ob hrupnem ropotanju žebrijarskih strojev ne slišiš niti besedice. Delavke in delavci imajo na ušehi slušalke, ker je ropot neznosen, med obrati jeseniške Železarne zanesljivo največji. Stevilni delavci zato že po nekaj letih ali celo mesecih obupajo in upajo na zaposlitev kje drugje.

»Saj nas sam ropot ne moti
toliko; hujša je norma, in v pri-
merjavi z drugimi obrati slabši
zaslužek,« pravi žebrijar Ljubo
Petrovski, ki je že petnajst let v
žebrijarni. »Delavci se radi pri-

merjajo z drugimi, tudi martini-
jarji, ki imajo veliko več časa za
počitki kot pa mi ob tej ne-
usmiljeni normi. Žebrijarski stroji ne smejo niti hip zastati,
en delavec pa skribi za štiri stroje. Delamo v dveh izmenah in že
nekaj časa si prizadevamo, da bi
dobili beneficirano delovno do-
bo, vendar brez uspeha.

Vedno bolj opažam, da med
delavci odnos do dela vedno bolj
peša, ni prave spodbude in ne
volje. Še posebej mlade kaj hitro
rime, ki vidijo, da so plačani
samo toliko, kolikor naredijo —
ko pa v večini drugih obratov te-

ga ni. Jaz zaslužim okoli 88.000
dinlarjev, tudi žena je zaposlena
v Železarni, imava pa dva otro-
ka.

Po rodru sem iz Makedonije,
starši so se kasneje preselili v
Banat. Kadarkoli le morem, jih
obiščem. Tako kot vsi delavci iz
drugi republike, ki so se zaposli-
li in ostali na Jesenicah, se vra-
čam domov tudi zato, da nakupi-
mo hrano. Podražitev tu so ne-
znosne, vsaj en zaslužek bi lahko
dal samo za hrano. Menim, da
tudi referendum o novi delitvi
osebnih dohodkov v Železarni ni
uspel zato, ker so delavci neza-
voldjni, saj so življenjski stro-
ški vedno večji.

Nikoli ne čutim, da bi me novo
delovno ali življenjsko okolje
kakorkoli zapostavljal ali »gle-
dal po strani«, ker prihajam iz
druge republike. Naša družina
je resnično vsejugoslovenska,
saj je žena Bosanka, otroci pa so
rojeni v Sloveniji. Živimo v eno-



sobnem stanovanju in zdaj smo
se odločili, da ni Jesenicah osta-
nemo. Vpisal sem se v stano-
vanjsko zadrugo Železar in na
Hrušici si nameravam postaviti
enodružinsko hišo. Kako bo šlo?
Mislim, da se lahko v vztrajnim
delom in primernim življenjem
vse doseže. Nikoli nismo bili
zahtevni, zato se bomo trudili,
da cimpri predemo do lastne
strehe nad glavo.« D. Sedej

Aleš Jelovčan, študent

ZNANJE CENIMO LE NA PAPIRJU

Škofja Loka, 24. aprila — »Pogosto me kdo vpraša, ali že delam ali še študiram. Že iz tega se vidi, da pri nas študija ne cenijo kot delo,« pravi Aleš Jelovčan, študent drugega letnika ekonomski fakultete.

Aleš Jelovčan niti ne ve na-
tančno, zakaj se je odločil za štu-
dij. Po osnovni šoli se je vpisal
na Škofjeloško gimnazijo, z gimi-
nazijsko izobrazbo si ni upal do-
biti dela; ki bi ga zanimalo. Ne-
kaj časa je kolebal med odločit-
vijo za študij strojništva in ekono-
mije. Odločil se je za ekono-
mijo.

»Kaj danes razmišljam o svoji
odločitvi, mi ni žal. Študij ekono-
mije je sicer zahteven, vendar
zanimiv. Dobil sem tudi stipen-
dijo v Loških tovarnah hladilnikov
pa tudi starši mi pri študiju

finančno pomagajo. Že sedaj se
zavedam, da je študij le teoretičen
uvod v moje bodoče delo, ki
si ga sicer še ne predstavljam
popolnoma. Bil sem že na obve-
zni počitniški praksi, vendar
sem takrat bolj spoznal mojo
bodočo delovno organizacijo, kot
pa to, kaj bom delal.«

Kaj danes pomeni biti štu-
dent, je tove delo cenjeno?

»Že v začetku študija smo se
doma dogovorili, da mi bodo po-
magali, dokler bom uspešno štu-
diral. Vem, da ima marsikdo iz-
med mojih sošolcev že službo,

da zasluži zase, pa tudi doma
lahko kaj prispeva. Jaz s svojo
štipendijo komaj kupim vozno
karto in grem na malico. Vendar
sem vseeno zadovoljen, saj
imam vsaj par tisočakov svojega
denarja. Danes se sicer veliko
govori, kako naj bo znanje ce-
njen, vendar v praksi ni tako,
saj študentje nimamo prave
podpore družbe.«

Ti poleg študija ostane še kaj
prostega časa?

»Prostega časa je bolj malo,
saj se vsak dan vozim v Ljublja-
no in z vožnjo izgubim precej ča-



sa. Vendar kljub temu rad igram v našem amaterskem gledališču, rad hodim v hribe in s prija-
telji na igrišče.«

V. Stanovnik

Marjan Jarc z Bleda, vodja recepcije v hotelu Toplice:

GOSTINEC Z DUŠO IN SRCEM

Bled — Hotel Toplice ni
brez razloga po oceni gostov,
ki jih na Bled pripelje agen-
cija Yugotours, na prvem
mestu med 295 hoteli v Jug-
oslaviji. Hotel niso le lepo
urejene sobe, idilična resta-
racija z razgledom na Blej-
sko jezero, okusne in sveže
kremne rezine; hotel so
predvsem ljudje z veliko za-
četnico in eden teh je tudi
Marjan Jarc z Bleda, vodja
recepce v hotelu, in človek,
ki nagovori gosta, še preden
ta povpraša, kje ima sobo,
koliko stane polni penzion,
kje je bazen — in podobno.

Marjan je, kot pravi, po-
gnal korenine v Toplicah. Še
kot študent germanistike je
štirje leta delal med počitnicami
v hotelskem kopališču in
že tedaj je začutil, da bi mu
delo v gostinstvu ustrezo.

Po končanem šolanju se je
zaposilil v hotelu Toplice in v
njem bo ostal, če bo le zdravje,
vse do konca delovne dobe.
Štiri jezike govori: nemščino,
angleščino, francoščino in italijanščino. Osem let
je učil tudi ruščino, pa je
ta jezik že precej pozabil, ker
k njim gostje z Vzhoda ne za-
hajajo veliko. Prevladujejo Američani, Angleži, Nemci... .

Gostinec je z dušo in sr-
cem. Prizna, da je težko biti
vedno nasmejan, prijazen in
zgovoren, še zlasti tedaj,
ko je človek slabe volje, ki
ima probleme v službi, doma,
kje drugje... Marjan zna
ohraniti mirno kri tudi tedaj,
ko so gostje prezahtevni (be-
sede »sitni« kar ne upa reči
na glas); zna prisluhniti nji-
hovim osebnim težavam;

zna, ne da bi trpelo delo za
»pultom«, mimogrede odgovoriti tudi na desetine vpra-
šanj o razmerah pri nas, o
naših navadah in našem na-
činu življenja, o Bledu in
drugih turističnih krajinah v
Jugoslaviji — o vsem, kar
dandanes zanima tuje goste.

»Gostinstvo in turizem sta
dejavnosti, kjer lahko človek
pokaže vse svoje znanje in
sposobnosti, vso voljo do dela,« pravi Marjan Jarc.
»Gostje so najbolj zadovoljni,
dobesedno presenečeni,
če jim lahko ponudiš več kot
pričakuješ... Debelo so pogledali,
ko se je eden od naših uslužencev ponudil, da
jim sam pokaže pot h Kir-
cherju v Domžale. To si gost
je dobro zapomnil in to tudi
veliko prispeva k ugledu ho-
tela.« C. Zaplotnik



Podhom — Zdravko Slivnik iz Podhom, iz vasice nedaleč od Bleda, kjer je še sedem »čisti-
stih« kmetov, je lani izmed vseh kooperantov in članov blejske kmetijske zadruge oddal v klavnicu največ bikov. Redi 20 do 25 glav živine, oddaja tudi mleko in na leto poseka še okrog osemdeset kubi-
kov lesa.

Gospodar me povabi v hlev. Poln je. Trije lepo rejeni biki čakajo na mesarja. Krave so čedne in kar precej mleka imajo. Pozna se, da so pri hiši ljudje, ki imajo radi živino in predvsem veliko volje do dela.

Zdravko je po osnovni šoli
ostal doma na kmetiji. Pred
petimi leti, po očetovi smrti, je
postal gospodar. Ustvaril si je
tudi družino: žena mu je v veliko
oporo, otroci so še premajhni,
da bi lahko poprijeli za delo,
precej postori tudi mama.

Pogosto obiskuje predava-
nja, ki jih pozimi pripravlja

kmetijska zadruga in gozdno
gospodarstvo; rad prebira tudi
nasvetne strokovnjakov v Kmečkem glasu.

»Delo na kmetiji je zanimivo,
tudi ustvarjalno, poudarja.
»Ko se pojavijo problemi v
hlevu, na polju, v gozdu, pri
delu s kmetijskimi stroji, je
treba veliko znanja, spretnosti
in iznajdljivosti.«

Ve, da je živinoreja v eni
najhujših povojnih kriz, toda
ni takšnega značaja, da bi samo
tarnal in kritiziral druge.
»Bomo že kako,« pravi. »Pa saj
tudi druge izbere tu v Podhomu
nimamo, kot še naprej rediti živino. Krompir pri nas ne
bi uspel.«

»V kmetijstvu ni lahko uve-
ljavljati znanja in naprednih
zamisli,« ugotavlja. »Vse se
namreč začne in neha pri de-
narju. Tega pa, kot vemo, kmetijstvo v teh težavnih čas-
nih nima kdove kako veliko.
Pri nas bi lahko redili tudi tri-

deset glav živine, zemlje je do-
volj, če bi lahko povečali hlev.
Dohodka ostaja bolj malo in
novega hleva si za zdaj še ne
moremo privoščiti. Poglejte:
traktor, primeren za naše kra-
je, kjer skorajda ni njive na
ravnem, stane širisto starih
milijonov ali približno dvajset
lepo rejenih bikov.«

»Hrana je resda za delavce s
podpovprečnimi mesečnimi
prejemki, že dokaj draga, toda
drugače tudi ne more biti, me-
ni Zdravko, če imamo zemljo v
osemnajstih obdelovalnih ko-
sih, če so stroji zaradi majhno-
sti kmetije slabo izkorisceni,
če pri naših pridelkih veliko
zaslužijo tudi posredniki...«

Slivnikovi verjetno ob leto-
njem prvem maju ne bodo edi-
ni, ki bodo praznik dela (če bo
le vreme lepo) počastili kar z
delom. Muhasto aprilsko vre-
me je namreč zavro delo na
poljih in travnikih in bo zato
treba vsak lep dan dobro izko-
ristiti.«

(cz)



Predstavljamo nekdanje znane kranjske športnike

Če začneš mlad, lahko marsikaj dosežeš

Kranj, 27. aprila — Vsak začetek v športu je težak. To še posebej dobro vedo nekdanji športniki, ko pogoji za napredovanje niso bili tako ugodni in urejeni kot danes. Ker ima kranjska občina med gorenjskimi najbolj razvito športno in rekreativno dejavnost, smo za pogovor izbrali športnico in aktivistko Partizana Božo Štuhec, plavalca in trenerja Petra Arnška, atleta Toneta Kaštivnika in namiznoteniškega igralca Janeza Terana.

Pestra je zgodovina naših sogovornikov. Prva povojna leta so bila težka za delo in vzgojo na športnem področju. Kako je bilo, so na svoji koži preizkusili Božo Štuhec, Peter Arnšek, Tone Kaštivnik in Janez Teran.

Božo Štuhec: Že skoraj šestdeset let v športu

Božo Štuhec je svojo športno pot začela kot otrok. Že leta 1927 je začela pri tedanjem kranjskem Sokolu. In od takrat pa do danes je se vedno zvesta kranjskemu Partizanu, kjer dela in skrbi za naraščaj. Bila je profesorica telovadbe na tehnični tekstilni šoli. Že trideset let pa je atletski sodnik. Tako se s športno dejavnostjo ukvarja že skoraj šestdeset let.

mi je bil tudi Tone Kaštivnik, ki je postal odičen deseterobojec. Kot sam pravi, so mu vse atletske discipline za ta deseteroboj še kako koristile. Vsak dan ga lahko opazujemo na stadionu Stanka Mlakarja, kjer še vedno trenira in se rekreira in nastopa v tekmovanjih veteranov. Naj zapisemo še to, da je bil Tone Kaštivnik leta 1983 na svetovnem prvenstvu v Portoriku četrti med veteranimi.



»Svojo atletsko pot sem začel leta 1956 v Naklem, kjer so že trenirali Štroš, Jošt, Kožuh in Črnivec. V letih 1958 do 1962 sem bil v vrstah Olimpije, saj sem se takrat šolal v Ljubljani. In v teh letih sem bil prvič drugi na slovenskem prvenstvu v mnogoboju. Atletiko sem začel gojiti kot metalec kopja in krogle in kot mladinec sem bil že mnogobojec in od tu naprej sem preseljal v deseteroboj. Jeseni leta 1962 sem prišel v kranjski Triglav in takrat sem imel pod vodstvom trenerja Petra Kukovca tudi največje uspehe. Kone, Franci Fister, Pajk in jaz smo bili četverica deseterobojcev, ki je bila visoko v jugoslovanskem atletskem prostoru. Bili smo v ospredju v Sloveniji in Jugoslaviji. Sam sem bil tudi državni reprezentant. Kot vidite, za svojo zadovoljstvo in za tekme veteranov treniram tu na stadionu Stanka Mlakarja petkrat tedensko. Ni mi žal pretečenih kilometrov in prelitega znoja. Udeležujem pa se tudi skoraj vseh tekem veteranov.«

Janez Teran: Potreba po poklicnem trenerju

Namiznoteniški igralec Triglava iz Kranja Janez Teran je legenda kranjskega namiznega tenisa. Bil je odičen igralec, saj je bil kar devet let državni reprezentant in leta 1962 je skupaj z Vojom Markovičem osvojil evropski naslov v igri parov in bil evropski ekipni prvak. Dve leti je bil zvezni moški kapetan in leta 1972 je v Rotterdamu na evropskem prvenstvu s takratnimi reprezentanti osvojil drugo mesto. Toda, po vseh njegovih uspehih doma in v tujini ima grešak priokus. Ko je prenehal igrati, so ga pozabili in dolga leta ga sploh niso povabili, da bi lahko pomagal s svojim delom v klubu. Toda razmere so se popravile po letu 1983 in Janez Teran je spet v namiznoteniških vrstah Triglava.



»Začel sem leta 1952, ko je bila v Kranju generacija Stane Reboli, Ahačič, Hlebš, Petrovič in Bogatajeva. Pogoji za trening so bili drugačni kot danes. Igralci smo si sami morali »flikati« žogice in nismo imeli trenerjev. Vse večerne namiznoteniške igre mi je pokazal Rudi Hlebš. Lahko rečem, da je bil to prvi moj trener. In od njega naprej nisem več imel trenerja. Za namiznoteniško igro so bili takrat pogoji za trening enaki kot danes. Se danes kranjski namiznoteniški igralci nimajo stalnega vadbenega prostora. Za to generacijo, ki sedaj prihaja, bi bilo potrebno pridobiti poklicnega trenerja. Midva s Tomcem sva bila prva, ki sva v poletnih mesecih trenirala po dvakrat na dan. Drugače pa smo trenirali po dve urah na dan, in enako je bilo delo tudi v reprezentanci. Priprave je vodil sicer zvezni kapetan in to je bilo tudi vse. Ko sem leta 1965 prenehal igrati namizni tenis, sem bil nato v letih 1971–72 zvezni kapetan za moške in v Rotterdamu smo osvojili na evropskem prvenstvu drugo mesto v ekipo moški konkurenči.«

Tone Kaštivnik: Težka je pot deseterobojcev

Kranjska atletika je po zgraditvi stadioна Stanka Mlakarja kmalu dobila privržence atlete. In ko so začeli res s pravim delom, so iz vrst prišli odični atleti, ki so bili v samem vrhu jugoslovanske atletike. Med te-

Občni zbor TVD Partizan Tržič

Družina 600 športnikov

Tržič, 20. aprila — Člani TVD Partizan Tržič, ki združuje okrog 600 športnikov in nadaljuje tradicijo Sokola ter neguje geslo »zdrav duh v zdravem telesu«, so se zbrali na občnem zboru. Predsednik društva Janez Kališnik je med drugim dejal, da poslanstvo Partizana ostaja še naprej skrb za množično telesno kulturo, razen tega pa tudi skrb za objekte. Delovale so sekcijs za splošno telesno vadbo, gimnastična sekcijs, kegljačka sekcijs, hokejsko drsalna sekcijs, atletska in košarkarska, najmožnejši pa sta sankaška in rokometna. Glede množičnosti so zadovoljni, vendar je v Tržiču še preveč mladih, ki se ne vključujejo v športno aktivnost. Njihovo vključevanje je ena glavnih nalog prihodnjega obdobja. TVD Partizan upravlja DOM TVD Partizan, letno kopališče in drsalnišče. V domu so prekriji streho, uredili trim kabinet in savno ter nakupili nekaj opreme za vadbo predšolskih otrok. Kopališče je skrbno vzdrževano, ravnavenu drsalnišču pa manjka ograda. V tekmovalnem pogledu so največ dosegli sankači, rokometni in tudi atleti so bili med najuspešnejšimi v republike na krosih Dela in drugih prireditvah. V prihodnje kaže poživiti telesno vzgojo predšolske mladine, organizirati plavalno sekcijs in posodobiti telo-



Dosedanji predsednik Janez Kališnik bo še naprej vodil izvršilni odbor tržičkega Partizana — Foto: J. Kikel

vadnicu in drsalnišče. Na zboru so najprizadenejšim podelili spominska darila. Prejeli so jih predsednik Janez Kališnik, rokometni Janez Laibacher, Franci Majc, Srečo King, sankar Albert Perko, gimnastička Tonica Marin, kegljač Drago Koder, atletska in hokejska delavca Silvo Japelj in Janez Brzin, gospodar Janez Šmejc, delavka kopališča Poldku Piskar, član nadzornega odbora Miklavž Bole in častni član Franc Hladnik.

J. Kikel

Na 27. prvomajski regati na Bledu 281 čolnov iz 30 klubov

Uspel uvod v veslaško sezono

Bled, 27. aprila — Rekordno število nastopajočih (700), dobra organizacija in dva nenadejana poraza blejskih veslačev na začetku nove veslaške sezone — to so glavne značilnosti 27. prvomajske veslaške regate.

Blejski veslači so si na prvi letosnji preskušnji obetali štiri zmage — dosegli so le tri. Četverec brez krmjarja (Bojan Prešeren, Dani Ferčej, Milan Janša in Robert Krašovec), ki je za zdaj edini jugoslovanski kandidat za nastop na olimpijskih igrah v Seulu, je bil v šibki konkurenči — nastopili so le trije čolni — prepirčljivo najboljši, četudi so veslači hraniči moči še za kasnejši nastop v osmertcu. Prijetno sta presenetili mlađinci Sadik Mujkić in Sašo Mirjanči, ki sta zmagala v dvojcu brez krmjarja in veliko pripomogla k slavju kombinirane posadke Bleda in koprskega Nautilusa v mladinskem četvercu brez krmjarja. Blejci so »načrtovali« zmago še v osmertcu, kjer pa je domaći čoln, v katerem so poleg posadke četverca »brez« sedeli še Karli Žust, Franci Papler, Milan Mandić in Bojan Habec, izgubil dvojbo za vsega pol dolžine čolna z boljšimi veslači Grafičarja; tekmovalci istega kluba pa so presenetili Blejce tudi v članskem dvojcu, kjer sta posadki Krašovec-Janša in Ferčej-Prešeren osvojili drugo in tretje mesto. Od blejskih čolnov sta se v finale uvrstila še dva: nadarjeni skifist, še pionir, Primoz Markovič, je bil tretji med mlajšimi mlađinci, skupaj z Binetom Kalanom pa še peti v dvojcu.

Med najbolj zadovoljnimi sta regata zupčala Sadik Mujkić in Sašo Mirjanči. »Sezona se je dobro začela; upam, da se bo tako tudi nadaljevala. Najnajčilj je uvrstitev na svetovno prvenstvo, ki bo na Češkoslovaščinu, in preboj med šest najboljših čolnov na tem tekmovanju,« je povedal Sadik, doma z Blede, dajan avtotehnične sole v Škofiji Loki. »Se posebej sem vesel zmage v dvojcu, saj se nisem nadejal, da bi lahko že na prvem letosnjem tekmovanju premagala vse tekmece. V veliko spodbudo pa nama je tudi dober čas, ki ga je navzlie skromnim skupnim pripravam doseglo kombinirano moštvo četverca brez krmjarja.«

C. Zaplotnik
F. Perdan

Bernard Tonejc, predsednik radovljiske občinske skupščine, predaja pokal veslačem Grafičarja, zmagovalcem v osmertcu. Veliko obeta — Sadik Mujkić.



J. Kikel

Uspeh Gorenjcev

Ljubljana, 25. aprila — Podjetje Žito je podelilo svoje pokale najuspešnejšim mladim tekačem na smučeh. Večinski odičil so osvojili Gorenjci. Med mlajšimi pionirji je zbral največ točk Mali s Kokrice, med mlajšimi pionirkami Mlakarjeva iz Kranjske gore, med starejšimi pionirji Ažbe iz Kranja, med starejšimi pionirkami Žunkovičeva iz Kranjske gore in Fečurjeva iz Logatca, ekipno pa so na prvih treh mestih Kokrica, Triglav in Kranjska gora.

jk



Blejski četverec brez krmjarja — zlahka do zmage na 27. veslaški regati.



TRŽIŠKA INDUSTRija OBUTVE IN KONFEKCIJE p. o. TRŽIČ

proizvaja
sestavne dele obutve (notranjike) in modno usnjeni konfekcijo ter
prodaja
vse vrste osebnih in drugih zaščitnih sredstev pri delu, sredstva
civilne zaščite

*DELOVNIJM LJUDEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
ČESTITAMO OB PRAZNIKU DELA*



GRADIS TOZD GRADBENA ENOTA JESENICE TOZD LIO ŠKOFJA LOKA

*Delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
čestitamo za praznik dela — 1. maj.*



DO TRGOVINA LJUBLJANA TOZD TRGOVINA KRAJN Staneta Žagarja 30

Na 32 bencinskih servisih, v 2 trgovinah z avtomaterialom in
v skladišču Medvode vam na območju Gorenjske poleg
naftnih derivatov nudimo tudi:
— avtodele, avtokozmetiko, orodje,
— blago za osebno porabo
— in drugo blago, namenjeno vašemu vozilu.
Za obisk se priporočamo!

*delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem čestitamo
ob prazniku dela.*

TOKOS TRŽIČ p. o. tržiška tovarna kos in srpov - tržič

TOKOS TRŽIČ p. o.
tržiška tovarna kos in srpov Tržič

Proizvodni program:

- ročno poljedeljsko orodje
- ročno obrtniško orodje za zidarje, mizarje in pleskarje
- rezilni deli za kmetijsko mehanizacijo



**DELOVNIJM LJUDEM IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM ČESTITAMO OB PRAZNIKU
DELA.**

Cenjene kupce obveščamo, da je spet odprta
tovarniška prodajalna na Cankarjevi cesti v
Tržiču, kjer se lahko po ugodnih cenah oskrbite
z raznimi izdelki iz našega proizvodnega
programa in tudi z dopolnilnimi izdelki drugih
proizvajalcev.

Trgovina je odprta vsak delovnik od 8. do 13. in
od 14. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 11.
ure.

Obiščite nas!

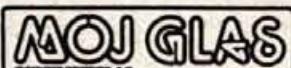
DELOVNIJEM LJUDEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ČESTITAMO OB PRAZNIKU DELA.



Alpska modna industrija ALMIRA Radovljica

Obiščite nas v naših prodajalnah:
v Radovljici pri tovarni in na Linhartovem trgu, v Novi Gorici, na
Jesenicah, na Bledu, v Kranjski gori, v Bohinjski Bistrici in
v Grimščah pri Bledu.

Delovnim ljudem čestitamo za praznik dela — 1. maj!



Candy Servis
RAJKO KNIFIC
Tončka Dežmanca 4
tel.: (064) 38 540
64 000 KRAJN



Picerija ROMANO KRAJN

želi cenjenim gostom
bralcem Gorenjskega
glasa prijetno prvomajsko praznovanje



TITAN KAMNIK

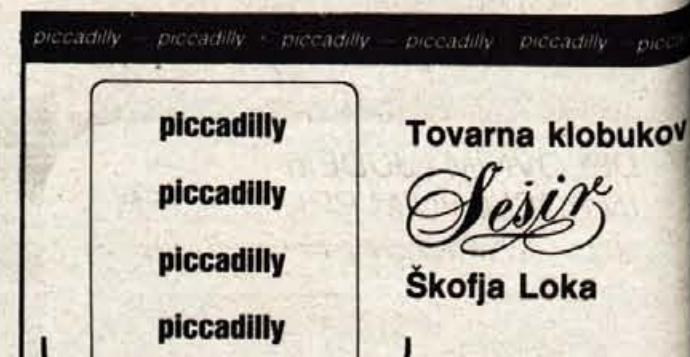
Tovarna kovinskih izdelkov in livarna n. sol. o. Kamnik

*Delovnim ljudem čestitamo
za praznik dela, 1. maj!*



HOTELSKO TURISTIČNO PODJETJE BLED

*Delovnim ljudem, poslovnim
prijateljem in našim gostom čestitamo
za praznik dela — 1. maj*



Tovarna klobukov

Sesir
Škofja Loka

priporoča svoje izdelke in čestita
delovnim ljudem za praznik dela —
1. maj.



UTOK Tovarna usnja Kamnik

*Čestitamo delovnim ljudem za
praznik dela — 1. maj*

NEMOGOČE JE MOGOČE

KOVINOTEHNA BLAGOVNICA
FUŽINAR JESENICE IN OPREMA
MENGEŠ

DNEVI POSEBNIH UGODNOSTI
od 28. aprila do 10. maja

**ARCEOMURKA
LOKA**
nudi svojim kupcem za prvo majsko
praznike

UGODEN NAKUP

naslednjih izdelkov:	Maloprodajna cena – din
vino Demirkapisko 1/1	290.-
vino Antigona 1/1	290.-
domaći brandy 1/1 Ner.	882.-
vafel set 750 g Sloboda	338.-
special mešanica 1/2 Koestlin	375.-
paris sendvič 1/2 Koestlin	340.-
paris sladk. preliv 1/2 Koestlin	460.-
vafel kocke 200 g Koestlin	125.-
mesni narezek 210 g Neoplanta	91.-
rubinum riba z zelenjavom	114.-
125 g Mirna	106.-
papaline Mardešič 100 g	

**IN JIM ČESTITA ZA
PRAZNIK DELA!**



**SONČNE
POČITNICE '86**

**DELOVNIJIM LJUDEM
IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
ČESTITAMO ZA PRAZNIK DELA**



**Kompas Kranj,
vaš turistični servis,
tel. 28-472, 28-473**

radiatorji z visokim grelnim učinkom
PCDG KOVINOTEHNA 18 % ceneje

bojlerji TIKI Gorenje 10 % ceneje

peči za etažno ogrevanje EMO
CENTRAL in KIV Vransko 13 % ceneje

kopalniška oprema METALPLAST
in STANDARD (toaletne omarice)
10 % ceneje

radiatorji EMOTERM in TRIKA 13 %
ceneje

NEMOGOČE JE MOGOČE



PODJETJE ZA PTT PROMET KRANJ

TOZD ZA PTT PROMET KRANJ in TOZD ZA PTT PROMET ŠKOFJA LOKA objavljata prosta dela in naloge:

1. DOSTAVLJENJE PTT POŠILJK – PISMONOŠA

- 3 delavci za Kranj
- 1 delavec za Tržič
- 2 delavca za Škofjo Loko

2. USMERJANJE PTT POŠILJK

- 3 delavci (moški nad 18 let)

Pogoji:

- pod 1. — končano usmerjeno izobraževanje — ptt manipulant ali osemletka ali končano osnovnošolsko izobraževanje
pod 2. — končana srednja šola ali osemletka in vozniški izpit B kategorije

Poskusno delo pod 1. traja tri mesece, pod 2. pa en mesec.

Vse informacije in prijave sprejema komisija za delovna razmerja TOZD za PTT promet Kranj, Kranj, Poštna ulica 4, vsak dan od 8. do 14.30, pod 3. alineo 1. točke pa bo sprejemala prijave komisija za delovna razmerja TOZD za PTT promet Škofja Loka, 8 dni po objavi. Prijavljeni kandidati bodo o izbrici obveščeni najkasneje v 15 dneh po opravljeni izbiri.



**MERCATOR — KMETIJSKO
ŽIVILSKI KOMBINAT GORENJSKE**
n. sol. o., KRANJ, JLA 2



objavlja prosta dela in naloge za TOZD Tovarna olja Oljarica Britof

— KLJUČAVNIČARJA, ELEKTRIKARJA ali KOVINARJA STROJNIKA
IV. stopnja za upravljanje s parnim kotlom

Posebni pogoji: — izpit za strojnika kotla, 2 leti delovnih izkušenj na področju energetike, odslužen vojaški rok

za TOZD Komercialni servis Kranj

— PRODAJALKE ŽIVILSKE STROKE
za prodajo po poslovalnicah v Kranju

Posebni pogoji: — 6 mesecev delovnih izkušenj, lahko tudi pripravnik

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema Mercator — KŽK Gorenjske, Kranj, Splošno kadrovski sektor, Kranj, JLA 2, v 8 dneh po objavi.

Osnovna šola
JOSIPA BROZA TITA PREDOSLJE

razpisuje prosta dela in naloge

RAVNATELJA

Poleg pogojev, predpisanih v 511. členu Zakona o združenem delu, mora kandidat izpolnjevati pogoje iz 137. člena Zakona o osnovni šoli. Imeti mora še:

- strokovne, organizacijske in delovne sposobnosti za opravljanje pristojnih nalog in
- ustrezne moralno-politične lastnosti

Kandidat bo imenovan za 4 leta. Začetek dela 1. septembra 1986.

Kandidati naj pošlejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Osnovna šola Josipa Broza Tita, Predoslje. O izbiri bodo obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

Tekstilna industrija

TEKSTILINDUS KRANJ

Po sklepu odbora za delovna razmerja DS Skupne službe objavljamo prosta dela oziroma naloge:

Ekonomske sektor:

1. PROGRAMIRANJE II

- Pogoji: — organizator dela (računalniška smer)
— lahko tudi pripravnik
— trimesečno poskusno delo

Kontrolni sektor:

2. OBROTNA KONTROLA KVALITETE TKANIN

- Pogoji: — tekstilomehanički tehnik (tkalska smer)
— dve leti delovnih izkušenj na delih oziroma nalogah v proizvodnji tkanja
— delo v dveh izmenah
— trimesečno poskusno delo

Finančni sektor:

3. PRIPRAVNIKA — 2 delavca

- Pogoji: — ekonomski tehnik
— delo je za določen čas

Kandidati, ki izpolnjujejo navedene pogoje, naj oddajo pisne prijave v kadrovski sektor delovne organizacije najkasneje v 8 dneh po objavi. Kandidati bodo obveščeni v 30 dneh po opravljeni izbiri.



Obrtna zadruga
**PREVOZNIK
GORENJSKE,
p. o. NAKLO**
Cvetlična 10

**DOM DR. JANKA BENEDIKA
RADOVLJICA**

Razpisna komisija Sveta Doma dr. Janka Benedika razpisuje prosta dela in naloge:

1. INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA
2. VODJA ZDRAVSTVENO-NEGOVALNE SLUŽBE
3. VODJA RAČUNOVODSTVA
4. VODJA PREHRANE

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- Pod 1. a) da imajo višjo ali visoko izobrazbo socialne smeri;
b) da imajo 5 let prakse na delih in opravilih s posebnimi odgovornostmi v družbenih dejavnostih
c) da so moralnopolitično neoporečni
Pod 2. a) da imajo višjo izobrazbo ekonomske smeri
b) da imajo 3 leta delovnih izkušenj na področju finančnega poslovanja
Pod 3. a) da imajo končano višjo šolo za zdravstvene delavce s strokovnim izpitom
b) da imajo 3 leta delovnih izkušenj, od tega 1 leto pri vodenju manjših delovnih enot ali skupin
Pod 4. a) da imajo končano srednjo gostinsko šolo — smer kuhar
b) da imajo 2 leti delovnih izkušenj pri pripravi hrane in organiziraju dela v manjših delovnih enotah
c) da imajo opravljen tečaj iz higienskega minimuma

Poleg navedenih pogojev se zahtevajo tudi psihofizične sposobnosti, in sicer sposobnosti vodenja in organiziranja, smisel za komuniciranje in sodelovanje, družbeno naravnian odnos do samoupravljanja, gospodaren odnos do družbenega premoženja in human odnos do ostreljih.

Vsi kandidati pa morajo imeti opravljen tečaj za varstvo pri delu.

Navedena dela in naloge se razpisujejo za dobo 4 let.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema do 15 dneh po objavi razpisna komisija Doma dr. Janka Benedika Radovljica, Šerčerjeva 35.

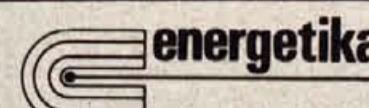
O izidu razpisa bodo prijavljeni kandidati obveščeni v 15 dneh po sprejetju sklepa o imenovanju.



CESTNO PODJETJE KRANJ

obvešča, da bo lokalna cesta L-3809 na odseku Ulice PAVLE MEDETOVE V NAKLEM zaprta za ves promet od 5. maja 1986 do 31. maja 1986 zaradi gradnje kanalizacije in obnove vozišča.

Obvoz za ves promet je določen na relaciji NAKLO — po zvezni cesti proti Bistrici skozi podvoz proti avtocesto — STRAHINJ in obratno. Pred staro šolo v Naklem v času zapore avtobusnega postajališča ne bo. Udeleženci v prometu naj z razumevanjem upoštevajo, da navedenih del iz tehničnih in varnostnih razlogov ne moremo izvajati med prometom.



**DO ENERGETIKA n. sol. o., TOZD BUTAN PLIN, n. sol. o.
LJUBLJANA, Verovškova 70**

Obrat Kranj

Odbor za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. ČISTILKE

- Pogoji: — NK delavka (osemletka)
— 1 mesec delovnih izkušenj
— poskusno delo trajalo 30 dni

Delo zdržujemo za nedolžen čas s polnim delovnim časom.

Vloge kandidatov sprejema DO Energetika, DSSS, Ljubljana, Verovškova 70, in sicer 8 dni po objavi oglasa.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po sklepu o imenovanju.

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene, ljube mame in babice

ALBINE FILIPAJ

roj. KONČAN

se iskreno zahvaljujemo Bolnišnici za onkologijo v Ljubljani, posebno dr. Vrčajevi, za ves trud pri zdravljenju, dr. Selanovi v Šk. Liki, sosedom, sorodnikom in znancem, ki so nam bili v pomoč, darovali cvetje in jo spremili na zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku, pevcem s Suhe in predstavniku ZB za poslovilne besede.

Škofja Loka, 29. aprila 1986

Žaluoči: mož Pavle, hči Ida in sin Dare z družinama



Sporočamo žalostno vest, da je v 86. letu starosti umrl naš dobratiata

MIHA KOŠNIK

Vrečkov ata s Primskovega
roj. 11. novembra 1900
v Olševku

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo, 30. aprila 1986, ob 15. uri iz mrliske vežice na kranjskem pokopališču.

Žaluoči: žena Francka, hčerki Francka in Heli z družinama ter ostalo sorodstvo.

Primskovo, 28. aprila 1986



ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega dragega

MARJANA ŠPICLINA

se iz srca zahvaljujem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste v teh dneh sočustvovali z menoj, mojega moža pa v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in zasuli njegov grob z venci in cvetjem. Za pozornost, številne ustne in pisne izraze sožalja ter podarjene vence in cvetje iskrena hvala. Posebna zahvala velja družini Legat iz Lesc in sosedom za nesobično pomoč v teh težkih dneh. Hvala tudi Obretnemu združenju Radovljica, Prevozniku Gorenjske — Naklo, ZŠAM Bled — Jesenice, Tržič, Kranj, godbi iz Lesc in pevcem za zapete žalostinke. Vsem, ki ste bili mojemu možu v življenju naklonjeni in ste ga imeli radi, posebno otrokom iz bližnje okolice, iskrena hvala.

Žaluoča žena Joža, nečakinja Romanca in najože sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage sestre, tete in svakinje

MARIJE ZADNIKAR

p. d. Oreharjeve Micke

se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste v teh dneh sočustvovali z nami in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala sosedom za pomoč ter Bolnišnici Jesenice in dr. Hribeniku mlajšemu. Posebna zahvala č. gospodu župniku za zelo lep pogrebni obred.

ZALUJOČI VSI NJENI

Nova vas, 20. aprila 1986

Umrla je

ANGELA BOŠTJANČIČ-ZALKA

roj. Jurgele

Pogreb drage pokojnice bo v torek, 29. aprila 1986, ob 16. uri na pokopališču v Kranju.

Žaluoči: mož Stane, sinova Stane in Vladimir z družinama ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob težki in nenadomestljivi izgubi naše ljubljene hčerke in sestre

KLAVDIJE RAMŠAK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali, darovali cvetje in jo številno pospremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo sorodnikom, dobrim sosedom, sovaščanom, prijateljem in znancem, kolektivu Iskra — Otoče, še posebej oddelku vzdrževanja in računovodstva. Podjetju za pt promet Radovljica, PTT srednješolskemu centru v Ljubljani, posebno sošolkom in razredniku 2. b letnika za pt promet, dijakom 3. a letnika SŠGT — turizem iz Ljubljane, učiteljem in učencem 8. c razreda A. T. Linharta iz Radovljice, njenim bivšim sošolcem in razredniku, Stanetu in Rezki za ganljive besede slovesa in gospodu župniku za pogrebni obred.

Neutolažljivi: mami, ati, Erika in Igor

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in stare mame

MARIJE TAVČAR

roj. Homec iz Gornje Dobrave

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem, članom kolektiva RUZV, Iskra Železniki, Alpine in Tehnika za izkazano pomoč in pozornost v težkih trenutkih ob njeni smrti. Lepa hvala tudi župniku za poslovilne besede in opravljen obred, cerkvenim pevcem in pevcom iz Alpine za lepo zapete žalne pesmi. Vsem prisrčna hvala za podarjeno cvetje, izrečeno ustno in pisno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

VSI NJENI



V SPOMIN

*K počitku leglo je telo,
a delo twoje in ljubezen
pozabljenia ne bo.*

27. aprila 1986 je minilo leto dni od smrti

TONETA GOLJE

Vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov grob, iskrena hvala.

Francka, Stane in Mira z družino

Davča, 27. aprila 1986



ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezni nas je za vedno zapustila draga žena, mama, babica, sestra, tašča in teta

JULIJANA ERŽEN

roj. Petelinškar

Za pomoč se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem ter sodelavcem Planike in Iskre za izrečena sožalja in podarjeno cvetje. Hvala osebju Zdravstvenega doma Kranj, Onkološkega instituta Ljubljana za zdravniško pomoč, g. župniku iz Mavčič za lepo opravljen pogrebni obred in pevcom za lepo petje.

ZALUJOČI VSI NJENI

Praše, 13. aprila 1986

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je v 72. letu starosti za vedno zapustil naš dragi oče

JANKO JAGODIC

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Zahvala velja OO sindikata Servisno podjetje Kranj, KOGP, KS Čirče, dr. Stenšakovi in dr. Grilu za dolgoletno zdravljenje, gospodu župniku za pogrebni obred in pevcom za zapete pesmi. Posebno zahvalo smo dolžni tudi Žgavčevim za vsestransko pomoč.

Žaluoči: sin z družino, Kati, sestra Mici in sorodstvo

Čirče, 17. aprila 1986

FRANC STANOVŠEK

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

VSI NJEGOVI

V Kranju, 25. aprila 1986

ZAHVALA

Ob smrti moje drage sestre

MARIJE ZAKOTNIK

roj. Pintar

se zahvaljujem prijateljem in znancem ter dobrim sosedom, ki so mi v teh težkih trenutkih stali ob strani. Posebno se zahvaljujem dr. Debeljaku za dolgoletno zdravljenje, sestri Florjanji za nesobično nego in pomoč ter starološkemu gospodu župniku Glavanu za lep pogrebni obred. Lepa hvala tudi pevcom za zapete žalostinke.

VSEM ŠE ENKRAT ISKRENA HVALA.

V imenu vseh sestra Ivanka Pintar

Vešter, 15. aprila 1986

MALE OGLASI

tel.: 27-960
cesta JLA 16

aparati, stroji

Prodam PUHALNIK tajfun, telefon 40-593. Janez Bertoncelj, Podblica 28, Šk. Besnica 5399

Prodam starejši industrijski PLETILNI STROJ št. 8. Telefon (064) 82-972 5583

Prodam električni MEŠALEC za projektor. Urbanc, Goriča 24, Golnik 5725

Ugodno prodam eno leto staro črno-belo TELEVIZIJO in odlično ohranjen registriran MOTOR CZ 175. Sp. Vetrov 10, Tržič 5726

Prodam barvni TV nordmende stevec, star 3 meseca, ekran 56 cm, KATEOFON sansui SC-3330, OJAČEVALEC yamaha A-500 in tuner technics ST Z-55 — vse s carinško deklaracijo. Ogled popoldne. Marko Štef, Šebeška 5, Tržič 5727

FOTOPOVEČEVALNIK in nov tomos AVTOMATIK prodam. Telefon 25-408 5728

TV gorenje 108, črno-bel, še v garniciji, prodam za 7.2 SM. Telefon 50-537 5729

Prodam ali menjam OJAČEVALEC JVC 2 x 20 W, GRAMOFON AKAI, KATEOFON (tajvan), dvojni, prenosni, in hlačni RACUNALNIK Z-X81 z dodatnim spominom — za OSBENI AVTO. Miljan Nadižar, Lojzeta Hrovata 7, Kranj 5730

Prodam kombiniran mizarski skodelni STROJ na tri operacije, poravn., deb. in vratna miza. Delavska c. 18, Štrajšiče, Kranj 5731

Canon AE 1 body in objektiv 2/24 in ZOOM 80-20 mm ter offset A-4 generalno obnovljen, prodam. Telefon 25-355 5732

Prodam traktorski MOTOR deutz, 3 cilindri, 42 KS, in noris motor diesel 1500. Golnik 114 5733

Prodam POMIVALNI STROJ bosch, Debeljak, Podlubnik 243, Šk. Loka, telefon 62-091 5734

Zelo ugodno prodam ŠIVALNI STROJ, hladilnik, črno KOLO in zaskonsko POSTELJO z omarmicami. Telefon 77-477 5735

OS (špinDEL), primeren za obžagovanje lesa, in črno-belo TV iskra panorama, ugodno prodam. Snediceva 2, Kokrica, telefon 21-047 5736

Prodam večjo mizarsko STRUZNICO s kopirnim vodilom. Telefon pooldne (064) 50-369 5737

Prodam 15 kW ELEKTROMOTOR. Telefon 77-485 popoldne 5738

Voz za obžagovanje lesa, pr. 900 in 10 KM MOTOR poceni prodam. Informacije po tel.: 83-770 v popoldanskem času 5739

Prodam KINOPROJEKTOR, cena po dogovoru. Telefon 70-368 5740

Prodam ŽAGO samico za razrez hlobove. Informacije po telefonu (064) 79-950 5741

Iskra HI-FI sprejemnik ugodno prodam. (064) 34-556 5742

Barvni TV loewe opta, ekran 56 cm, star 4 leta, prodam. Telefon (074) 34-556 5743

Prodam FOTOAPARAT practica z objektivi in drugim priborom, primereno za foto lov. Gašperšič, Mišače 4, telefon 79-449 5744

kupim

Kupim šivalni stroj, lahko tudi na nožni pogon. Šifra: Šivalni stroj 5841

Kupim 200 I BETONSKI MEŠALEC.

Franc Oman, Sp. Bitnje 23 5842

Kupim GOLF bencinar, cena do 170 SM. Telefon 66-896 5843

Kupim OMARO za dnevno sobo, dolžine 3,5 m. Telefon 51-941 5844

Kupim kombinirano les-steklo PREDELNO STENO, dolgo od 3—3,3 m. Ponudbe po tel. 37-381 5845

Kupim kombiniran mizarski STROJ. Telefon 50-554 po 19. uri 5846

gradbeni mat.

Prodam nove in stare salontne PLOSCHE 100/125 in OPAZ (napušč.). Telefon 26-211 5426

Prodam lesen STROP, kmečko PEČ in OKNA najboljšemu ponudniku. Ogled v soboto in nedeljo popoldne. Telefon (064) 62-855 5838

Prodam smrekove DESKE colarice, 2,5 cm, in PLOHE, 5 cm. Voglie 52/A 5839

Prodam PUNTE in 2 toni CEMENTA sreda. Telefon 26-061. Peklenik, Mišače 43 5840

Sejem semen in sadik

Kranj, aprila — V ponedeljek,

5. maja, od 16. do 18. ure bo v vr-

tu in paviljonu Hortikulturnega

društva Kranj nekakšen „vr-

narski sejem“ v malem. Član-

društva in vsi ljubitelji vrtnarje-

ja in cvetja lahko prinesejo v

društveni vrt semena in sadike

za vrt, ki jih ostajajo. Tu jih bo-

do lahko zamenjali za druge,

prodali, kupili.

Napravljajo bodo tudi lončnice iz

vrtnarje KŽK, azaleje, razna

skropiva za uničevanje mrčesa

na rastlinah, sredstva za boljšo

rast, vrtinarska zemlja in podobno.

Če bo med ljubitelji vrtnarje-

ja dovolj zanimanja za tovrstni

sejem, ga bo društvo ponovilo

19. maja.

D. D.

Prodam 7 kompletov rabljenih za-

steklenih kril za tridelna OKNA. Tele-

fon 70-176 5869

Zelo ugodno prodam pregrajeni

BLOK (porolit-12) 300 kosov. Ber-

nard, telefon dopoldne 28-771, po-

poldne 24-749 5870

Prodam močnejše PUNTE, dolge

3 m, in 120 m² ladijskega PODA. Tele-

fon 27-061 5871

Prodam armaturne MREŽE, 900 kosov

OPEKE — modularni 30 x 20 x 20,

20% cene in 1000 kosov rabljene stre-

ne KRITINE špičak. Telefon 45-312

popoldne. 5872

Prodam opečno strešno OPEKO

mediteran 222 in lesen montažni OB-

JEKT 10 x 6.60. Franc Oman, Sp. Bitnje

23, Žabnica 5873

Prodam 18 m² hrastovega lamele-

ga PARKETA. Rihtaršič, Bobovek 3

5874

Prodam 66 m² ladijskega PODA. Te-

lefon 22-205 5875

Ugodno prodam rabljene MODLE

za sobni kamn in otroško posteljo iz

programa Peter. Telefon 74-530 5876

Prodam barvni TV nordmende ste-

vec, star 3 meseca, ekran 56 cm, KA-

TEOFON sansui SC-3330, OJAČEVA-

LEC yamaha A-500 in tuner technics

ST Z-55 — vse s carinško deklaracijo.

Ogled popoldne. Marko Štef, Šebe-

ška 5, Tržič 5727

FOTOPOVEČEVALNIK in nov tomos

AVTOMATIK prodam. Telefon 25-408

5728

TV gorenje 108, črno-bel, še v ga-

ranciji, prodam za 7.2 SM. Telefon

50-537 5729

Prodam ali menjam OJAČEVALEC

JVC 2 x 20 W, GRAMOFON AKAI, KA-

TEOFON (tajvan), dvojni, prenosni,

in hlačni RACUNALNIK Z-X81 z do-

datnim spominom — za OSBENI AVTO.

Milan Nadižar, Lojzeta Hrovata 7,

Kranj 5730

Prodam kombiniran mizarski sko-

belni STROJ na tri operacije, poravn.

, deb. in vratna miza. Delavska c. 18,

Štrajšiče, Kranj 5731

Canon AE 1 body in objektiv 2/24 in

ZOOM 80-20 mm ter offset A-4 ge-

nralno obnovljen, prodam. Telefon

25-355 5732

Prodam traktorski MOTOR deutz, 3

cilindri, 42 KS, in noris motor diesel

1500. Golnik 114 5733

Prodam POMIVALNI STROJ bosch,

Debeljak, Podlubnik 243, Šk. Loka, te-

lefon 62-091 5734

Zelo ugodno prodam ŠIVALNI

STROJ, hladilnik, črno KOLO in za-

konjsko POSTELJO z omarmicami. Te-

lefon 77-477 5735

OS (špinDEL), primeren za obžago-

vanje lesa, in črno-belo TV iskra pan-

orama, ugodno prodam. Snediceva 2,

Kokrica, telefon 21-047 5736

Prodam večjo mizarsko STRUZNICO

s kopirnim vodilom. Telefon pooldne

(064) 50-369 5737

Prodam 15 kW ELEKTROMOTOR.

Telefon 77-485 popoldne 5738

Voz za obžagovanje lesa, pr. 900 in

10 KM MOTOR poceni prodam. Infor-

macije po tel.: 83-770 v popoldanskem

času 5739

Prodam KINOPROJEKTOR, cena po

dogovoru. Telefon 70-368 5740

Prodam ŽAGO samico za razrez hlo-

vine. Informacije po telefonu (064)

GLASOVA ANKETA

Delavno in praznično

Prvi maj je brez dvoma eden najbolj spošтовanih praznikov, saj ga le redki, razen če je sila, izkoristijo za delo. Prvi maj je bil in ostaja delavski praznik in tako ga je treba tudi praznovati. Ker pa bodo v nekaterih delovnih kolektivih ves teden prosti, bodo ti prosti dnevi tudi delavni, posebno, če bo dobro vreme. Vremenoslovci napovedujejo, da bo drugo polovico tedna lepo vreme in bodo dobre razmere takoj za praznovanje kot za počitek in delo. Kako boste preživeli praznike, je bilo vprašanje za tokratno tradicionalno anketo.

Franc Bečan iz Kranja: »Prvega in drugega maja bom včasih prost in ju bom izkoristil za počitek. Ostale proste dneve pa bo treba kaj postoriti.

Prvi maj je še vedno najbolj spoštovan delavski praznik, katerega tradicija drži še naprej in jo moramo vsi negovati.«

Anton Blaznik iz Naklega: »Udeležil se bom srečanja na Joštu in tako sklenil praznični del prostih dni. Postoril bom to in ono, pa tudi malo počitka si bom privoščil in si na-

bral novih moči. Mislim, da ostaja 1. maj še naprej tradicionalni delavski praznik in da to čuti večina delavcev. Zato tradičija prvomajskega praznovanja še živi.«

Pavla Rakovec s Primskovega:

»Delavna organizacija mi je omogočila enotredensko letovanje v Čateških toplicah. Greva oba z možem. Plačala bova 30 odstotkov čene, drugo pa da kolektiv. Bivala bova v hotelu. Prvi maj ima še vedno tradicijo delavskega praznika. Ljudje ga spoštujejo, obenem pa prvomajske proste dnevi izkoristijo tudi za delo doma ali pri znancih.«

Jakob Beguš iz Žirovnice: »Praznoval bom, kot se spodobi. Prvi maj je velik praznik, in to tisti, pravi delavski. Ima dolgoletno tradicijo in z njo nadljujejo. Seveda pa bomo praznične dni izkoristili tudi za druga opravila, za počitek in za razvedribo. Tradicijo praznovanja prvega maja je treba nadaljevati.«

J. Košnjak

Za praznik na Jošt

Kranj, 1. maja — Osrednja občinska proslava ob prazniku dela bo tudi letos na Joštu. Začela se bo ob 10. uri s kulturnim programom, v katerem bodo sodelovali Mešani pevski zbor DPD Svoboda s Primskovega, tamkajšnja folklorna skupina in recitatorji. Slavnostni govornik na srečanju bo Janko Lončar, delegat za zvezni sindikalni kongres. Po prireditvi bo zabavni program, v katerem bo igral ansambel Jevšek.

Na predvečer praznika bo na Joštu kresovanje, začelo se bo ob 20. uri.

30. aprila in 1. maja bo cestna zapora na cestah Javornik-Jošt, in sicer na predvečer praznika od 15. do 22. ure, na praznični dan pa od 6. do 15. ure. Zaprta bo tudi cesta Stražišče—Čepulje, in sicer od 8. do 10. ure.



Praznik kranjskega Partizana — Na osrednji proslavi v občini Kranj v počastitev 27. aprila in 1. maja so proslavili tudi jubilej Partizana: 90. obletnico ustanovitve Sokola in 35. obletnico preimenovanja v TVD Partizan. Slovesni govornik je bil predsednik Partizana Matija Juvan, na proslavi pa so podelili plakete ZTKO, plakete Partizana in priznanja za športne uspehe. — Foto: F. Perdan

Zapora ceste Visoko—Cerkle

Kranj, 28. aprila — Obnova cest v kranjski občini poteka po programu

Cestno podjetje Kranj, ki skupaj s Komunalnim obrtnim gradbenim podjetjem Kranj odpravlja poškodbe po zimi in obnavlja ceste v kranjski občini, je minuli teden na cesti Visoko—Cerkle začelo popravljati udarne jame in polagati grobi asfalt. Od 5. do 10. maja, vsak dan od 7. do 17. ure, pa bo ta cesta zaprta za ves promet zaradi obnove asfaltne prevleke.

Po podatkih strokovne službe SIS občine Kranj, ki spremlja uresničevanje programa obnove cest v občini, je bi-

lo do 18. aprila zakrpanih okrog 80 odstotkov udarnih jam na mestnih ulicah in 40 odstotkov na lokalnih cestah. Ocenjujejo tudi, da potekajo del dočaj hitro, čeprav sta izvajalci del več dni nagajala dež in sneg.

A. Z.

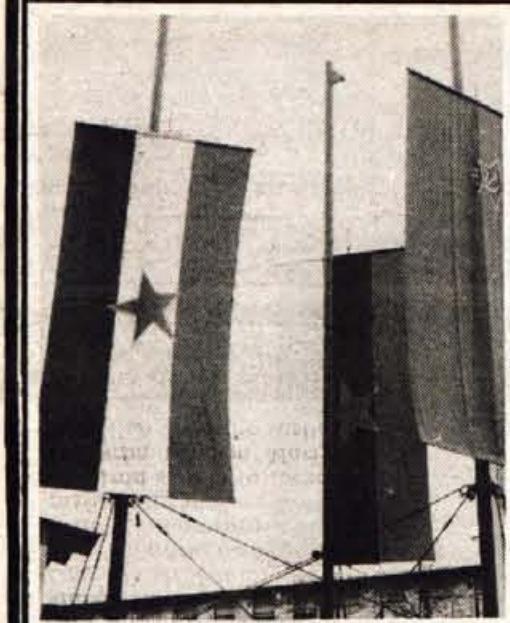


Pohod na kresovanje

Ambrož pod Krvavcem, 29. aprila — Jutri, v sredo, na predvečer 1. maja, prireja Športno društvo Krvavec iz Cerkelj tradicionalni pohod na kresovanje za krajanje iz vasi pod Krvavcem. Prireditev se bo začela ob 21. uri s krajšim kulturnim programom.

J. K.

Naslednja številka bo izšla v torek, 6. maja



Za praznik odlikovanja predsedstva SFRJ — Ob dveh priložnostih so v kranjski občini podeli odlikovanja predsedstva SFRJ. 16 odlikovan so podeli v tekstilni tovarni Zvezda, ki je ena od treh najuspešnejših slovenskih tekstilnih tovarn. Predsednik kranjske občinske skupščine Ivan Torkar je red dela s srebrnim vencem podelil Bernardi Aleš, Mariji Barjakarevič, Rozaliji Erzen, Jerci Kozjek, Mariji Kozjek, Mariji Novak, Aloju Omejcu, Mariji Pipan, Branetu Praprotniku, Djuru Prači, Pavlu Rakovec, Heleni Rakonjič, Janezu Rogliču in Stanetu Vrhovniku, medalji zaslug za narod pa Frančki Potocnik in Ivanu Zrliču. Na osrednji občinski proslavi ob 27. aprili in 1. maju pa je red zaslug za narod s srebrnimi žarki prejel Stanislav Svetelj, red zaslug za narod s srebrno zvezdo Valentin Kokalj in Alojz Marolt, red dela s srebrnim vencem Marija Duhovnik, France Jamnik in Aleksander Ravnikar, medaljo zaslug za narod Brigit Leban-Feldin, Roman Maruč, Marija Markuta, Marjan Petrič in Lidija Zdešar, medaljo za vojaške zasluge pa je prejel Sašo Jug. Na sliki podelitev odlikovanj v Zvezdi. (jk) — Foto: F. Perdan

GORENJSKI GLAS

Ob 35-letnici izhajanja odlikovan z Redom zaslug za narod s srebrno zvezdo

Glavni urednik: Milan Bajželj
Odgovorna urednica:
Leopoldina Bogataj

Ustanovitelji Glas občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič — Izdaja Časopisno podjetje Glas Kranj — Novinarji: Danica Dolenc, Dušan Humer, Helena Jelovčan, Jože Košnjek, Lea Mencinger, Stojan Saje, Darinka Sedej, Marija Volček, Cveto Zaplotnik, Andrej Žalar, Danica Zavržleb in Vilma Stanovnik — Fotoreporter: Franc Perdan — Tehnični urednik: Marjan Ajdovec — Lektorica: Natasa Kranjc — Samostojni oblikovalec: Igor Pokorn — Montaža in reprofotografija: Nada Prevc, Lojze Erjavec in Tone Guzelj — Predsednik izdajateljskega sveta Boris Bavdek (MS-ZKS za Gorenjsko) — Listi izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih. — Stavek TK Gorenjski tisk, tisk ZP Ljudska pravica Ljubljana. Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Moše Pijadeja 1 — Tekoči račun pri SDK v Kranju številka 51500-603-31999 — Telefoni: direktor in glavni urednik 28-463, redakcija 21-860, odgovorni urednik 21-835, tehnični urednik 21-835, komerciala, propaganda, računovodstvo 28-463, mali oglasi, naročnina 27-960 — Oproščeno prometnega davka po pristojnem mnenju 421-1/72 — Naročnina za 1. poletje 1.600 din.